

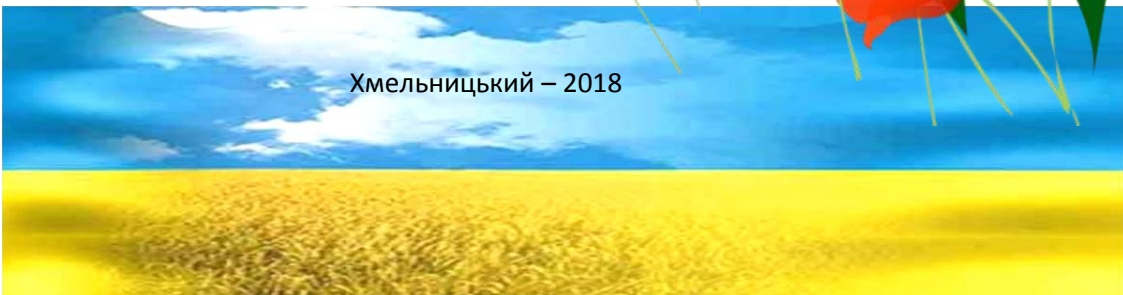
Міністерство освіти і науки України
Департамент освіти і науки хмельницької міської ради
Хмельницький дошкільний навчальний заклад №52
«Золотий півник»

Система просвітницької роботи з батьками «Любов до Батьківщини починається з родини»

Методичний посібник

Творча група Хмельницького
Дошкільного навчального закладу №52
«Золотий півник»
Упорядник Андрощук Світлана Петрівна
Вихователь-методист ДНЗ №52

Хмельницький – 2018

Система просвітницької роботи з батьками «Любов до Батьківщини починається з родини»

Методичний посібник

Автори: С.П.Андрощук, вихователь-методист, Решетник Ю.В., Король О.С., Стельмах О.І., вихователі дошкільного навчального закладу №52 м.Хмельницького.

Андрощук С.П., Решетник Ю.В., Король О.С., Стельмах О.І. Система просвітницької роботи з батьками «Любов до Батьківщини починається з родини», методичний посібник/ С.П.Андрощук. - Хмельницький: дошкільний навчальний заклад №52, 2018.-111 с.

Методичний посібник створений з метою реалізації цілеспрямованого впливу на дитину в умовах дошкільного навчального закладу одночасно з батьками, родиною на формування національної свідомості дитини. У посібнику вміщено систему просвітницької роботи з батьками, направленої на національно-патріотичне виховання, опис орієнтовних форм роботи. Автор пропонує інформаційні, консультативні матеріали та сценарії інтерактивних форм роботи. Посібник рекомендовано вихователям-методистам та вихователям дошкільних навчальних закладів для використання в роботі з батьками.

ЗМІСТ

1. Вступ.....	4
2. «Система просвітницької роботи з батьками «Любов до Батьківщини починається з родини.....	6
3. Зміст інформаційних матеріалів, консультацій, сценарії батьківських зустрічей.....	17
4. Висновки.....	111

ВСТУП

Дошкільний вік як період становлення особистості має свої потенційні можливості для формування вищих моральних почуттів, до яких і відноситься почуття патріотизму. Важлива роль у патріотичному вихованні відводиться двом інститутам: сім'ї та дошкільної установи. Сім'я є першим соціальним інститутом формування у дитини патріотизму. Батьки є першими педагогами, які зобов'язані закласти основи фізичного, морального та інтелектуального розвитку особистості дитини. Пізніше до впливу сім'ї додається цілеспрямована взаємодія закладу дошкільної освіти і різнобічний розвиток дитини продовжується в спільноті: «сім'я - педагог - дитина». Тільки разом педагоги і батьки можуть краще пізнати дитину, а дізнавшись, направити спільні зусилля на її виховання. Враховуючи це творча група ДНЗ №52 «Золотий півник» підготувала посібник «Система просвітницької роботи з батьками «Любов до Батьківщини починається з родини»», спрямований на формування любові до рідного краю, духовно-моральних взаємин, поваги до своїх національних особливостей у вихованців через співпрацю з родиною.

природними багатствами можна тільки тоді, коли дитину навчили бачити красу безпосередньо навколо себе. Найефективніше реалізувати це завдання можливо лише у тісній взаємодії з батьками.

Посібник являє собою брошуру, яка містить два розділи. В першому подано безпосередньо систему просвітницької роботи з батьками дітей від 3-х до 6-ти років, де зазначено заходи по видах роботи: інформаційні матеріали, консультації, інтерактивні форми роботи, виставки та презентації. В другому розділі вміщено зміст інформаційних матеріалів, консультацій, сценарії батьківських зустрічей, зміст інших форм роботи. Матеріали посібника «Система просвітницької роботи з батьками «Любов до Батьківщини починається з родини»» допоможуть вихователям обрати ефективні форми та методи реалізації завдань патріотичного виховання у тісній взаємодії з батьками.

Система просвітницької роботи з батьками «Любов до Батьківщини починається з родини»

Вид роботи	Назва та тема заходу	Основна мета проведення заходу	Категорії, на які орієнтовані заходи	Залучені до проведення заходу спец-ти	Використані методи та засоби
Молодша група					
Інформаційні матеріали	Інформація в батьківському куточку «Патріотизм починається з колиски»	Дати поняття про дошкільний вік як період потенційних можливостей для формування почуття патріотизму	батьки	Вихователі	Інформування через друковані матеріали
	Пам'ятка для батьків «З чого виростає чесність»	Дати рекомендації батькам щодо морального виховання дитини	батьки	вихователі	Інформування через друковані матеріали
Консультації	«Цінності української родини»	Ознайомити батьків з основами народної педагогіки, практикою національно родинного виховання, цінностями української родини, що історично склалися.	батьки	Вихователі	Консультація
Інтерактивні форми	«Чи всі ми вмієм»	В інтерактивній	Батьки, діти	Вихователі,	Батьківська зустріч

взаємодії з батьківською громадою	спілкуватись, по-українськи привітатись»	формі залучати батьків та дітей до використання ввічливих народно-календарних, обрядових та побутових українських привітань, виховувати шанобливе ставлення до рідної мови.		музкерівник	
Виставки та презентації	«Я та моє місто»	Розширювати знання про рідне місто, прищеплювати любов до рідного міста	Батьки, діти	вихователі	Фотовиставка

Середня група

Інформаційні матеріали	«Що розповісти дошкільнику про рідне місто»	Допомогти батькам в доступній формі знайомити дітей з рідним містом, запропонувати доцільні теми бесід та мандрівок по місту.	батьки	вихователі	Інформування через друковані матеріали
	Інформація в батьківський куточок «Чи потрібно привчати дитину до праці»	Стимулювати батьків залучати дітей до виконання посильних обов'язків, формувати працелюбного громадянина	батьки	вихователі	Інформування через друковані матеріали
	Інформація в батьківський куточок	Допомогти батькам виховувати	батьки	вихователі	Інформування через друковані

	«Мультфільми, що виховують доброзичливість»	доброзичливість в дітях засобами екранізованих творів.			матеріали
	«Плакаємо любов до рідного міста»	Проводити просвітницьку роботу з батьками щодо ознайомлення дітей з рідним містом.	батьки	вихователі	Пам'ятка для батьків
Консультації	«Сім'я і діти: виховуємо співчуття»	Виховувати доброзичливе ставлення до оточуючих, формувати установку, що в сім'ї всі мають піклуватися один про одного, бути готовими надавати допомогу	Батьки, діти	вихователі	Бесіда за круглим столом
	«Ігри, які вчать дитину доброті»	Познайомити батьків з іграми, що розвивають моральні якості дитини, допомагають відрізнити погані вчинки від хороших	батьки	Практичний психолог	Педагогічний лекторій
Інтерактивні форми взаємодії з батьківською громадою	«О що за мова! Це ж бо мова – пісня»	Виховувати глибоке почуття поваги та гордості до українського народного музичного та літературного надбання.	батьки	Вихователі, музикерівник	Батьківська зустріч
	«Ми роду козацького»	Залучати батьків до	Батьки, діти,	Вихователі,	Родинна розвага

	діти»	співпраці та стимулювати їх активну участь у вихованні шанобливого ставлення до родинних зв'язків, традицій роду	члени родин	музкерів, інструктор фізвиховання	
	«Що я знаю про свою дитину?»	Зміцнювати родинні стосунки, розширювати знання батьків про позитивний педагогічний вплив на формування особистості дитини, враховуючи особливості її розвитку.	батьки	Вихователь-методист, практичний психолог	Батьківські збори
	«Талановита родина, талановита й дитина»	Сприяти зміцненню родинних зв'язків через спільну діяльність, знайомити з творчими доробками родин, заохочувати до відновлення родинних традицій.	Члени родини	Вихователь, музкерівник	Талант-шоу
	«Як рідне слово врятувало Україну»	Стимулювати інтерес до українського літературного спадку, заохочувати читати дітям українські літературні	Батьки, діти	Вихователь, музкерівник	Літературний вечір

		твори			
	«Я ціную хліб та працю людей»	Залучати батьків до розширення уявлень дітей про професії, працю дорослих з опорою на власний досвід, підтримувати намагання дітей проявляти особистісну активність	Батьки , діти	виховат елі	Відкрите заняття за участю батьків
Виставки та презентації	«Сімейний альбом»	Сприятти підвищенню рівня поінформованості про цінності сім'ї в житті дитини	Батьки , діти	виховат елі	Постійно діючий куточок в групі
	«Мої улюблені місця відпочинку в Хмельницькому»	Розширювати знання про рідне місто, прищеплювати любов до рідного міста	Батьки , діти	виховат елі	Фотовиставка
Старша група					
Просвіта	Інформація в батьківський куточок «Що розповісти старшому дошкільнику про Хмельниччину»	Інформувати батьків про визначні місця Хмельниччини, з якими доцільно познайомити старших дошкільників, стимулювати до відвідування їх.	батьки	виховат елі	Інформаційні ширма
	Інформація в батьківський куточок «Сімейні	Активізувати батьків до зміцнення стосунків в	Батьки	виховат елі	Інформування через друковані матеріали

	традиції важливий засіб виховання»	родині через збереження загальноприйнятих національних традицій та характерних для конкретної родини			
	«Наші легенди»	Поширювати серед батьків знання з історії рідного краю, історії України і народу, скеровувати прагнення батьків до культурного збагачення досвіду дітей	батьки	вихователі	Інформаційний бюлетень
Консультації	«Як виховати патріота у сім'ї»	Ознайомити з поняттям «почуття патріотизму» в доступній для сприймання дитиною формі, пропонувати методи виховання задатків почуття патріотизму в родинному колі	батьки	вихователі	Круглий стіл
	«Формування патріотичних почуттів у дошкільника»	Інформувати батьків про доцільні для використання у родині методи формування свідомого громадянина, патріота	батьки	вихователі	консультація
	«Українська народна пісня – душа	Прилучати батьків до скарбниці	батьки	Вихователі, музикері	Хвилинка спілкування

	українського народу»	народної творчості, спонукати до активного використання фольклору у виховному процесі.		вник	
Інтерактивні форми взаємодії з батьківською громадою	«Роди-но, родино – від батька до сина»	залучати батьків до співпраці та стимулювати їх активну участь у вихованні шанобливого ставлення до родинних зв'язків, традицій роду	батьки, діти, члени родини	Вихователі, музкерівник	Родинне свято
	«А ну-мо, бабусі, дідусі, а ну-мо, онуки!»	Сприяти підтримці зв'язку між поколіннями, формувати шанобливе ставлення до досвіду представників старших членів родини	Бабусі, дідусі, онуки	Вихователі, музкерівник	Вечір відпочинку
	«Мамо моя рідна»	Показати значимий для дитини образ мами; формувати моральні емоції дітей; виховувати любов і повагу до найдорожчій людині - матері, сприяти створенню теплих взаємин у сім'ї.	Матері бабусі	Вихователі, музкерівник	Вечір розваг
	«Нашому роду нема	Розвивати вміння	Бабусі, дідусі,	Вихователі,	Родинне свято

	переводу»	аналізувати та систематизувати свій родовід, сприяти формуванню національної свідомості	батьки, діти	музкерівник	
	«Осінній ярмарок»	залучати батьків до відновлення народних традицій та формування у дітей позитивного ставлення до обрядів, народної творчості	родини	Вихователі, музкерівник	Святкове дійство
	«Родина, рід, які слова святі»	Стимулювати зміцнення родинних стосунків, заохочувати бажання підтримувати родинні традиції	Бабусі, дідусі, батьки, діти	Вихователі, музкерівники, виховальні методи	Родинне свято
	«Громадянин виховується з дитинства»	залучати батьків до обговорення питань патріотичного виховання дошкільнят,	батьки	Вихователі, виховальні методи	Батьківські збори
	«Родинне дерево»	Залучати батьків до активної участі в освітньому процесі, формування у дітей патріотичних почуттів власним прикладом	Батьки, діти	Вихователі	Спільний проект

	Виховання і всебічний розвиток на засадах національної культури і духовності»	Підвищити рівень теоретичної підготовки батьків, розкрити необхідність посилення патріотичного виховання, сприяти оволодінню батьками основними засобами цілеспрямованого впливу на формування особистості дошкільників, створювати атмосферу взаємодовіри та прийняття, сприяти згуртованості батьківського колективу.	Батьки	Вихователі, музкерівник, вихователі-методист, практичний психолог	Семинар-практикум
	Анкетування батьків	Виявити рівень уявленень та пріоритети батьків з проблеми патріотичного виховання дошкільнят	батьки	Вихователі, вихователі-методист	анкетування
Виставки та презентації	Презентація «Родинний рушник»	Залучати сімейне середовище як основу виховання маленького громадянина	Батьки , діти, педагоги	вихователі	Виставка-презентація
	«Я та визначні місця рідного	Розширювати уявлення про рідний край розкриваючи	Батьки , діти, педагоги	вихователі	Фотовиставка

	Хмельницького»	конкретні приклади народного побуту, праці людей, що проживають у місті			
	«Вулиці рідного міста»	Залучати батьківську громаду до співпраці у збагаченні уявлень дошкільників про Хмельницький	Члени родин, діти, вихователі	вихователі	Виставка художніх робіт
	Віртуальні екскурсії по місту»	Ознайомлення дітей з найбільш відвідуваними місцями Хмельницького через фотографії, гравюри.	Члени родин, діти, вихователі	вихователі	Оформлення спільно з батьками стенду

Зміст інформаційних матеріалів, консультацій, сценарії батьківських зустрічей

Консультація для батьків

Цінності української родини

Витоки української сім'ї простежуються на нашій території ще з доби раннього палеоліту (приблизно 200 тис. років до Р.Х.), а на думку М. Грушевського, чіткі форми сімейного союзу в Україні виразно виступають в індоєвропейську епоху. Хліборобське життя стародавніх українців впливало на родинний устрій. Осідлість, стабільний прибуток від праці на землі, чим переважно займалася жінка, робили матір головною особою родини і надовго закріпили тут елементи матриархату.

З давніх-давен українка вирізнялася почуттям власної гідності та завжди була берегинею сімейної моралі.

Наша жінка не терпіла невірності свого чоловіка. На відміну від російської сім'ї, де протягом віків допускалося навіть так зване снохацтво (співжиття свекра з невісткою) і де жінка зазнавала постійних принижень від деспотизму чоловіка, стосунки в українській родині будувалися на визнанні рівноправності чоловіка й жінки. Їхні взаємини характеризувалися певним демократизмом. Діалог Одарки і Карася з опери "Запорожець за Дунаєм" ілюструє цей момент дуже вдало: їхню "сварку" пронизує почуття рівності, добрий гумор і взаємна любов. У традиції створення сім'ї в Україні існував звичай, коли дівчина сама сваталася до парубка: приносила в хату хліб, ставила на столі й мовчки чекала відповіді від батьків свого обранця. Рівноправність стосунків виявила себе також у правах жінки на майно, зокрема, на так звану

материзму, що не характерно для деяких інших народів, де повним власником є лише чоловік. Не поодинокими були випадки, коли жінка ставала навіть номінальним головою ("Чоловік підпирає один кут хати, а жінка - три"). Вважають, зрештою, що емансипованість української жінки пов'язана не лише із залишками матріархату в українському характері, а й часто з вимушеною відсутністю чоловіка вдома (визвольні війни, козакування, чумацтво тощо). Жінка нерідко повинна була брати на себе відповідальність голови сім'ї й виконувала чоловічу роботу. Справа одруження - творення сім'ї - у наших предків мала не лише особистий, а й громадський характер: на підбір пар впливали, зокрема, парубоцькі та дівочі кола (громади), громадська думка, звичасві норми тощо. Чоловіка, згідно з цими нормами, вважали самостійним лише після одруження. Тривале парубкування не схвалювалося, а до тих, хто взагалі не одружувався, ставилися зневажливо.

Репутація сім'ї цінувалася часом вище, ніж її майновий стан. Шлюб практично повсюдно освячувався церквою, кульмінацією чого була взаємна клятва вірності молодих. Винятковими були шлюби, коли чоловік і жінка "жили на віру". За всіх цих випадків родинна мораль підносилася до рангу громадської.

Як засвідчує М. Стельмахович, українцям з давніх-давен був властивий культ домашнього вогнища, культ Роду, Вони мали у своєму пантеоні навіть божества, які опікувалися родиною - Рід і Рожаницю. Людина не мислила власного щастя без сім'ї, без домашнього вогнища - "Без сім'ї - нема щастя на землі". Культ роду був відлунням того, що ми сьогодні називаємо генетичним кодом, покликом крові.

Окремі роди виділялися як "знатні"; до них висувалися особливі вимоги, зокрема моральні й патріотичні. "Знатні роди" в історії народів були їх репрезентантами, носіями їх кращих особливостей. Честь роду зобов'язувала людину поводитися високоморально, бути взірцем для інших. Дуже цінувалася пам'ять про предків і їхні вчинки; від покоління до покоління передавалися матеріальні предмети, залишені ними, - рушники, особисті речі, зображення тощо; ретельно доглядалися могили предків. Виявом поваги до родини, її єдності були традиційні свята, коли

члени роду, навіть далекі родичі, які жили в інших селах, збиралися бодай раз на рік - на "храм" - за спільним столом, обмінювалися відомостями про своє життя і так відновлювали духовну єдність роду. Споконвіків наш народ дбав про фізіологічне здоров'я роду, зокрема, ще з давніх-давен суворо заборонялися шлюбні стосунки внутрішньородового характеру.

Українська родина відрзнялася особливостями свого побуту. Іноземці, які відвідували Україну, неодноразово відзначали охайність української сім'ї. Так, лікар Готліб Гмелін у своїй "Подорожі по Росії" (1770-1780) писав, що українці "люблять і пильнують чистоти, для того і в найпростіших хатах у них значно краще, ніж у найбагатших дворян у росіян". Подібне спостереження у 1812 р. робить Бдвард Даніель Кларк. Порівнюючи українців з мешканцями Московії, він зазначає, що перші "чистіші, запопадливіші, гостинніші, побожніші та менш забобонні".

Іншою особливістю української родини був і, зрештою, залишається природний потяг до естетизації побуту, прикрашання свого житла, знярядь праці, матеріальних предметів, пов'язаних з обрядами і звичаями (рушники, писанки тощо). Естетизм українки виявлявся особливо в оригінальному покрої та орнаменталі її одягу, детальний опис якого у XVII ст. з підкресленою симпатією подають У.Вердум, Петре, згадуваний вже Г.Гмелін та ін. Завдяки певному здоровому "консерватизмові" у побуті українська родина з повагою ставилася до народних звичаїв і обрядів, дотримувалася законів гостинності. І хоча весь її побут не був ідеальним, бо то правда, що наші предки часом мали схильність і до безтурботного пияцтва, іноді до чвар чи інших вад, загалом організація побуту сприяла духовному зміцненню сім'ї, орієнтувала людину не лише на земне, але й на Високе і Вічне. Українська сім'я будувалася на засадах духовності і віри. Це стосується язичницьких часів - людина жила в тісному єднанні з ласкавою до неї Природою і намагалася збагнути її таємниці. За М. Стельмаховичем, українська родина рано набула свого "космічного удохотворення" (батько - "місяць", мати - "світла зоря", діти - "зіроньки"). Народна традиція облагороднювала союз між батьками, що втілювалося в образі богині Лади. І навіть самі назви "няня", "ненька", "няня", "нянько", а також "мама" пов'язані з іменами богів.

Українська родина будувала своє життя в тісній єдності зі своїм народом. Батько був оборонцем землі, на яку часто зазіхали неситі сусіди. Любов до Батьківщини, до рідної землі, до віри пронизувала всі ділянки родинного життя. Ненав'язливе, через коліскову пісню, народну думу, через дитячу молитву за Україну, а найперше з розповідями про жертвні та героїчні вчинки тих, хто боровся за нашу незалежність, входило в душу дитини і дорослого юнака почуття патріотизму, любові до рідного краю. Це також об'єднувало батьків, увесь рід - на основі єдності громадських прагнень. Сім'ю єднала і спільність національно-культурних зацікавлень, часто спільна участь у національно-визвольній боротьбі. Вживаючи за умов постійного жорстокого етноциду, будучи ізольованою від елітарної культури, яка зосереджувалася у столицях метрополій (Варшаві, Петербурзі), українська родина творила свою народну культуру - казку, пісню, танок, а надто плекала рідну мову. На цій основі утверджувалося почуття етнічної окремішності, яка допомагала зберегти свою автентичність, а водночас сприяла і єднанню родини. Вище зазначалося, що українській родині завжди був властивий демократизм стосунків - як вияв певної природної доброти, що характеризувала натуру її членів. Ця риса нашої сім'ї простежується вже з кінця IV ст. у житті давніх предків слов'ян - антів (росів). Як і духовність, їх демократизм розвивався під впливом певних природних чинників - поміркованого клімату, спокійного краєвиду, багатой та врожайної землі тощо. Нашим предкам здавна була властива відсутність вродженої агресивності, яка була притаманна деяким нашим сусідам. Вони виявляли схильність до розуміння інших людей, сприймали світ серцем, уміли ставити себе на місце інших, виявляли гостинність до чужинців. Ці риси і зумовили в Україні ранню появу егалітарного (рівноправного) шлюбу. В українській родині з давніх-давен діяв закон опіки. Він також впливав з природної доброти українця і поширювався на старших у родині, безпомічних, інвалідів, сиріт тощо. Як засвідчують історики, будуючи Січ чи просто оселю, козаки завжди найперше споруджували шпиталь і школу. У родині культ опіки виявлявся великою повагою до старших, а також готовністю членів сім'ї допомагати хворим і немічним.

Будучи від природи нацією осілою, переважно сільськогосподарською, наші предки високо ставили в родині чесноту працьовитості. Вони душею відчували істину в тому, що неробство породжує найгірші вади характеру людини і що людина може бути щасливою лише в праці, а тому від самого народження повинна готувати себе до цього щастя. В родині ніколи не було ситуації, коли дитина нудьгує і не знає, куди себе подіти. В давній українській родині схильних до лінивства не любили, висміювали і змушували до праці: вже в ранньому дитинстві хлопчик чи дівчинка повинні були доглядати домашніх тварин, допомагати батькові чи матері в домашній роботі. Фізична праця була також

важливим чинником розвитку сили та збереження здоров'я дитини. Хлопчиків рано готували до оборони рідної землі: вони змалку їздили на конях, вчилися володіти зброєю. Все це давала праця, яка, таким чином, виконувала і важливу функцію охорони здоров'я.

Життя української родини будувалося на засадах природо-відповідності, які втілювалися в звичаєвому праві та в громадській моралі. Людина природно прагнула сімейного щастя, а тому молоді завжди намагалися створити сім'ю здорову і дружну. "Де згода в сімействі, де мир і тишина, щасливі там люди, блаженна сторона...", - так висловив це прагнення І. Котляревський. Звідси і культ подружньої вірності, що проходить лейтмотивом у всій історії нашої культури. Українці завжди виділялися в світі моральною чистотою і стриманістю. Громада і сама родина зважали на неписані закони, що стосувалися вікової зрілості та психологічного здоров'я молодих, їх обопільної згоди, заборони кровозмішування тощо. В практиці родинного життя втілювалася природна тенденція до багатодітності, здорового способу життя тощо. Природовідповідно будувалося і родинне виховання дітей. За важкою щоденною працею батькам ніколи було спеціально займатися

"вихованням": діти виховувалися самим життям. Пізніше В. Сухомлинський назве це мудрою системою педагогічних поглядів працьовитих людей: "Працюємо разом з ними, з дітьми - ось, мабуть, і все виховання". Свій обов'язок — у процесі спільної праці - виконувала Природа. Поєднуючись з духовністю і релігійністю, праця змалку привчала людину пізнавати світ не тільки розумом, але й

серцем. Природовідповідний характер мало і виховання любові до рідної культури. Рідне є природним. Так трактувалося засвоєння рідної пісні, казки тощо, а надто рідної мови. Наші предки підсвідомо сприймали істину, висловлену згодом К. Ушинським про те, "...що зовсім не байдуже для духовного розвитку дитини, якою мовою вона говорить в дитинстві". Рідну культуру і мову дитина "сама брала" в родині, як, зрештою, і всі інші цінності, в процесі практичного життя "як губка" вбирала все, що бачила і чула вдома. Дитина, вихована в нормальних родинних умовах, не уявляла собі майбутнього життя поза сім'єю, формувала в собі духовну потребу в ній. Шляхом практичного засвоєння таких чеснот, як любов до батьків, родинна злагода, почуття кровного зв'язку, згуртованості всіх членів родини, духовний потяг до рідного дому, до рідної культури і мови, вона виробляла прагнення і природну потребу творити свою майбутню сім'ю за зразком тієї, з якої вийшла сама.

Інформація в батьківський куточок

Чи потрібно привчати дитину до праці?

На думку видатних людей.....

«Якщо гра – це потяг до щастя, то праця – це значний чинник для виховання твердої волі і сильних м'язів руки.»

/Софія Русова/

«Тільки та особа може бути незалежною, яка вміє працювати» /Руссо/

Фребель казав, що у кожної дитини є природний нахил до праці (але цей нахил часто псується в наших соціальних умовах життя). Тому навіть мадечі треба давати весь час щось робити.

«Праця не ганьбить людину; нажаль, іноді попадаються люди, що ганблять працю.»

Улісс Сімпсон Грант

«Якщо людина з ранніх років засвоїла звичку до праці, праця їй приємна. Якщо ж у неї цієї звички немає, то лінощі роблять працю ненависною.»

Клод-Адріан Гельвецій

Лінь, як іржа, роз'їдає швидше, ніж праця зношує.

Бенджамин Франклін

Щастя в повітрі не в'ється - працею дається.

Абу Абдаллах Джафар Рудаки

Мультфільми, що виховують доброзичливість.

Пропонуємо добірку кращих мультфільмів українською мовою, які вчать бути добрими, справедливими, безкорисними, дружити, допомагати один одному, любити.

1. Чудові мультфільми із серії «Корисні підказки» на тему «Дружба».
2. «Петрик П'яточкін» – мультфільм про вредного хлопчика.
3. «Мийдодір» – мультфільм про замазуру.
4. «Як їжачок шубку міняв» – мультфільм про їжачка, незадоволеного своєю зовнішністю; про особливості та індивідуальність кожного.
5. «Червона жаба» – мультфільм про жабку, котра була незадоволена своїм зовнішнім виглядом, але нарешті усвідомила, в чому її унікальність.
6. «Про всіх на світі» – мультик навчить дружити, поважати інших, бути терплячим до особливостей іншого.
7. «Мотузочка» – мультфільм про добро, дружбу, добро, безкорисливість.
8. «Двоє справедливих курчат» – розповідь про двох благородних курчат, які допомогли зачарованому журавлю знову стати вільним.
9. Що на що схоже – мультик про песика, який фантазує і шукає цікаві образи у природі
10. «Козлик та його горе» – у козлика лопнула кулька... він склав її у мішечок і пішов горювати. Йому допомогли справжні друзі.
11. «Про жадібність» – мультфільм про злу чарівницю Жадібність, яка готова була подарувати хлопчикові все, аби тільки він відмовився від своїх друзів.
12. «Лисичка з качалкою» – мультфільм про хитру лисичку, яка сам ж постраждала від своєї хитрості.
13. «Свара» – мультик про конфлікт між добрими друзями бегемотиком і тигром.
14. «День, коли щастить» – мультфільм про сором'язливого бегемота, який жив на Краю землі и мріяв, щоб до нього прийшли гості.

15. «Жив-був пес» – мультфільм про пса, котрий служих господарям вірою і правдою, але на старості його вирішили вигнати...
16. «Колосок» – мультик про працювитого півника і лінивих мишенят.
17. «Котик та півник» – мультик про дружбу котика та півника, про хитру лисичку та довірливого півника.
18. «Некмітливий горобець» – історія про дружбу і взаємодопомогу. Про те, як маленький нетямущий горобець просив старших навчити розуму, і що з цього вийшло. За мотивами казки Лесі Українки «Біда навчить».
19. «Журавлик» – За мотивами поеми Б. Олійника “Крило”. Маленький хлопчик приносить додому птаха з перебитим крилом, який стає йому добрим товаришем. Хлопчик сам стає крилатим, тобто благородним, щасливим від свого гарного вчинку, через який розкривається його душа.
20. «Історія про дівчинку, яка наступила на хліб» – мультик про злу, пихату дівчинку.
21. «Велика подорож» – Історія про те, як двоє друзів – маленьке кошеня Тутті і бегемотик Топ вирішили відправитися в далеку подорож.
22. «Найсправжнісінька пригода» – Історія про пригоди друзів: бегемота Топа і кошеня Тутті.

Консультація для батьків

Ігри, які допоможуть навчити дитину доброті

Всі батьки мріють виховати свою дитину доброю і чуйною. Однак більше уваги приділяють іграм з розвитку інтелекту і пам'яті, вміння рахувати і розрізняти кольори. А чи є такі вправи, які навчать малюка доброті, допоможуть виховати в дитині бажання піклуватися про інших, вміння співпереживати? Звичайно, є, і в них можна грати з самого народження. Про такі добрі розваги і піде мова.

Діти вчатьсья всьому, в тому числі і моральності, на прикладі батьків. Оточивши дитину любов`ю і ніжністю з найперших хвилин її життя, ставши для неї найкращим зразком співпереживання і співчуття, ви зробите перший впевнений крок на шляху до дитячої доброти. Другий крок - це ласкаве слово. Часом саме воно допомагає створити в сім`ї здорову обстановку і взаємоповагу. Не слід скупитися на компліменти для своїх домочадців, але пам`ятайте, що вони повинні бути щирими і відповідати ситуації. Ну а третій крок - формування моральних якостей, в тому числі і доброти, в грі. Це цікаве заняття принесе безліч приємних миттєвостей вам і вашому малюкові. Починайте з самого його народження, і зовсім не важливо, як дитина поводитьсья: слухняна і ніжна вона чи примхлива і агресивна. У будь-якому випадку, приділяйте більше уваги вихованню у малюка доброти і співчуття.

Гри до 1 року

«Поцілуночки»

Не варто обмежуватися і зайвий раз відмовлятися поцілувати свого коханого малюка, так як поцілунок є природним проявом не тільки емоцій, але і почуттів. Крихітці можна посилати повітряні поцілунки і показувати, як це правильно робиться. Необхідно навчити малюка наслідувати батьків і повертати їм поцілунки як жест взаємної любові.

«Де болить?»

У тому випадку, коли малюк впав і боляче вдарився, його необхідно пожаліти, тоді біль швидше зникне. Нехай малюк бачить, що доброта і увага можуть зцілювати. Крім цього варто просити дитину допомагати батькам, коли у них щось болить, а в приклад наводити вірш Агнії Барто про клишоногого ведмедика, якого треба пожаліти.

«Частування»

Коли батьки дають щось дитині (банан, цукерки або печиво) то повинні попросити у малюка трохи і для себе. Необхідно з`їсти ті солодощі, якими поділилася дитина, і емоційно висловити захоплення і вдячність вчинку малюка.

«Моє кошения»

Дитина повинна відчувати радість від контакту з близькими людьми, а для цього її необхідно постійно пестити і гладити по голові. При цьому слід промовляти ніжні і добрі слова, говорити про те, який малюк

хороший, милий і добрий, і як батьки люблять його. Фахівці зазначають, що такі ніжні погладження по голові не тільки заспокоюють малюка, але і знімають нервову напругу, сприятливо впливаючи на його загальний стан.

Ігри для дітей від півтора до трьох років

«Маленький помічник»

У цьому віці вже можна залучати дитину до домашніх справ. Невеликі і нескладні обов'язки порадують її і навчать приносити нехай маленьку, але користь. Пограйте в маминого помічника. Покажіть, як витирати пил серветкою, приберіть разом в дитячій, полийте кімнатні рослини. Адже користь - ще один прояв доброти.

«Букет у подарунок»

Збирайте під час прогулянок гарні букети. Це можуть бути осінні листя і горобинові гілки, польові квіти або гілочки верби. Нехай дитина сама вирішить, кому вона їх подарує - сусідській дівчинці, бабусі або старшій сестричці. Якщо ви йдете на день народження, купіть одну квітку для малюка, щоб той сам міг вручити імениннику подарунок.

«Принеси, будь ласка»

Гра складається з прохань знайти і принести вам або іншому члену родини якусь річ. Це може бути пульта від телевізора, який знадобився дідусеві. Або гаманець, який ви «забули» в своїй кімнаті. Кожного разу, коли малюк виконує ваше прохання, розгляньте те, що він приніс, і гаряче подякуйте за успішно виконане завдання.

«І я допомагаю!»

Дворічна дитина вже цілком може допомагати батькам по дому, так як невеликі і легкі обов'язки або доручення принесуть їй море позитивних емоцій. Вона навчиться приносити користь оточуючим людям і зрозуміє, що це один із проявів доброти. Звичайно, маленька дитина не може відразу все зробити акуратно, але їй все одно необхідно хвалити і дякувати.

«Викидаємо злість»

Дайте дитині чорні крапки або темні плями, запропонуйте скласти їх у мішок. При цьому спонукайте дитину розповісти, які погані вчинки були у неї сьогодні. Домовтеся з малюком, що ви складете вашу

злість, образу або іншу негативну емоцію в цей мішок і йдете викидати її, а залишаєте собі добро і ласку.

Ігри для дітей від трьох до чотирьох років

«Намисто»

Зробіть з малюком для бабусі або улюбленої виховательки чудове намисто з макаронин, нанизаних на нитку. Під час творчого процесу повторюйте всі добрі слова, які дитина знає. Розкажіть, як правильно дарувати і отримувати подарунки.

«На допомогу пташкам»

Зробіть разом найпростішу годівницю (можна з паперового молочного пакета або пластикової пляшки) і повісьте її на дереві неподалік від будинку. Не забувайте регулярно підсипати туди насіння, хлібні крихти і спостерігайте за птахами. Пояснійте, чому міських птах потрібно підгодовувати, особливо в холодну пору року. Це є прояв доброти і піклування.

«Присвячується близьким!»

Візьміть в ванну мильні бульбашки. Можна спробувати зробити пінний розчин самостійно (ретельно перемішайте півсклянки рідини для миття посуду, 2 склянки кип'яченої або дистильованої води і 2 чайні ложки цукру). Мильні бульбашки можна видувати за допомогою дроту різної форми і розміру, з'єднаної в кільце і обмотаним в гострих місцях скотчем. Кожну отриману кульку присвячуйте одному з близьких чи знайомих малюка.

«Сумний зайчик»

Знайдіть серед м'яких іграшок пухнастиків з сумним виразом мордочки. Прочитайте малюкові вірш А. Барто про нещасного кинутого зайчика. Вимовляєте за іграшку: «Мене чомусь ніхто не любить. І ніхто-ніхто зі мною не грає». Дитина обов'язково схопить і притисне її до себе.

«Компліменти»

Запропонуйте дітям (можна провести гру в родинному колі) сісти в коло обличчям один до одного і взятися за руки. Кожен повинен сказати щось добре і приємне своєму сусідові, що сидить поруч. Той, кому призначена похвала, каже: «Дякую, мені дуже приємно». І далі дитина говорить комплімент наступній дитині. Коли малюк не знає що сказати, дорослий повинен їй допомогти знайти потрібні слова.

«Піраміда любові»

Згадаємо разом з дітьми про те, що всі ми щось любимо. У когось це сім'я, у когось лялька, а декому просто подобається морозиво. Запропонуйте дітям побудувати піраміду любові. Дорослий починає її будувати, називаючи те, що він любить й кладе руку в центр. Потім кожен з дітей називає те, що йому подобається або викликає симпатію і кладе свою руку зверху. Таким чином, один за одним, вийде ціла піраміда.

Ігри для дітей від чотирьох до п'яти років

«Ляльковий театр»

Створіть у будинку справжній ляльковий театр, розігруючи разом з малюком найрізноманітніші добрі історії. Візьміть за основу народні казки, психотерапевтичні історії, які підходять під конкретну життєву ситуацію. Після розігрування обговоріть добрих і злих персонажів. Уточніть, на кого дитина хотіла би бути схожою.

«Коробка добрих справ»

З щільного кольорового паперу або картону виріжте будь-які фігурки: сердечка, квіточки або кружечки. В кінці дня запропонуйте малюкові кинути в коробку стільки квіточок і сердечок, скільки добрих вчинків вона зробила за сьогодні. Якщо вона не може, постарайтеся знайти доброту в найменших справах.

«Я герой»

У будь-яких розвиваючих зошитах можна знайти завдання з розвитку дрібної моторики: лабіринти і малювання парканчиків. Візьміть їх на озброєння. Наприклад, нехай малюк допоможе їжакові по заплутаній доріжці донести яблуко до будиночка або намалює паркан, щоб врятувати мишеняти від кішки. Поясніть, що і в житті потрібно надавати допомогу всім, хто її потребує

«Назви ласкаво»

Попросіть свого Іванка або свою Лізоньку називати так само ласкаво і їх рідних, друзів і, звичайно, вас. Як можна ласкаво назвати бабу Катю? Бабулечка Катруся. А як він ласкаво покличе свого дошкільного приятеля Сергія? Сергійку. Постарайтеся згадати всіх друзів дитини і змінити їх звичайні імена на зменшувально-пестливі. Запропонуйте називати зменшувально всі навколишні предмети: ліжечко, м'ячик, ведмежа і т.д.

Ігри для дітей від п'яти до семи років

«Дерево дружби»

У цю розвагу можна грати одному або в компанії однолітків. З щільного коричневої паперу виріжте дерево з гілками і розмістіть його на стіні. З різнокольорового паперу зробіть сердечка і на кожному напишіть імена друзів дитини. Нехай малюк з закритими очима вибирає серце і, прочитавши ім'я, скаже одну хорошу річ про цю людину. Потім помістіть паперове сердечко на одну з гілочок дерева, використовуючи, наприклад, пластилін.

«Найдобріший»

Грайте вдвох з дитиною або запросіть її друзів. Кидайте в руки м'яч і пропонуйте тому, хто злови назвати будь-яку людину і пояснити, в чому полягає її доброта. Ваш малюк може сказати: «Мій старший брат дуже добрий, бо вчить мене грати на гітарі».

«Що робити?»

Придумайте невелику історію про невеликий нещасний випадок. Наприклад: «Міша падає з велосипеда. Що ти будеш робити?» Якщо дитина пропонує свою допомогу, розпитайте, як саме вона може допомогти цьому хлопчику. Якщо ж вона говорить, що буде сміятися, запитайте, що відчуває в цей момент Міша. А що б відчувала сама дитина на його місці?

Окрім ігор і особистого прикладу дивіться мультфільми і читайте книги, які виховують співчуття. Не пропускайте поза увагою жодного агресивного вчинку дитини. Якщо мама дасть малюку правильні установки з самого народження, то він пронесе доброту через все своє життя.

Родинна розвага

«Ми роду козацького діти»

*Під козацький марш до залу заходять два гурти козаків(хлопці),
позаду йдуть дівчата(діти в національному вбрані)*

Вірші дітей

В нас в садочку знову свято,
Чути музику і сміх.
На спортивнім нині святі,
Ми вітаємо усіх.

Обіцяєм, що не буде,
Ніхто не буде сумувати.
Всіх ми кличем разом з нами,
Участь в конкурсах прийняти.

У хлопців наших характер спортивний,
Вони чемпіони майбутні у нас,
І спритні, і дужі, тож зовсім не дивно,
Що з ними бадьорість приходить до нас.

Давайте хоча б на хвилину,
Забудемо клопоти всі,
І об'єднаємось в міцну родину,
І затанцюємо і заспіваємо пісні!

Ведуча

«Добрий день вам, люди добрі,
широ просимо до нас
Раді вас усіх вітати,
щастя й радості бажати!
Сьогодні свято ,конкурс нині,
сьогодні все козацтво тут,
І в цьому залі радість лине,
козацькі ігри всіх нас ждуть!»

Пісня «Ми роду козацького діти»

Отаман(ведуча)вітається з козаками «Здоров були козаки!»

Ведуча 2 Діти давайте привітаємось з нашим отаманом :
«Здоров був, батьку отамане!»

Козачата «Здоров був батьку отамане!»

Ведуча « Ви - дітвора Українська, хлопці та дівчата,
Хоч слабкі у вас ще руки, та душа завзята!»

А зараз нам потрібно вибрати два куреня , тобто два капітана які будуть у кожної команди. (обираються капітани з батьків, представлення капітанів, проголошення девізів команд-куренів)

Перший курінь: « Козацького ми роду,славних предків діти,
І в садочку ми вчимося, рідний край любити!»

Другий курінь: « Ми малі ,та всі ми друзі, ми - одна родина,
А найбільша наша мати - Рідна Україна!»

Ведуча А чи маєте бажання порозважатись , свою силу й спритність показати, ще й відвагу молодецьку, як це у козаків ведеться?

Козачата «Згода,згода ми готові!»

Ведуча А щоб почати наші розваги потрібно м'язи розігріти!
Давайте зараз гарненько візьмемося за руки і утворимо коло і проведемо невеличку розминочку.

«Розминка» з інструктором фізкультури

Ведуча Козаки позбиралися статечні, перевіримо чий курінь найспритніший!

Гра «Змійка»(по 5 дітей)

Хід гри: Для проведення «Змійки» на дистанції розставляються зигзагом кубики або кеглі, які дітям потрібно оббігати змійкою. Команди шикуються колоною на лінії старту. За сигналом вихователя перші учасники проходять дистанцію і повертаються до команди передають естафету торкаючись плеча рукою, стають в кінці команди.

Ведуча Козаки в нас мають неабияку силу дож перевіримо, чий курінь найсильніший!

Гра «Перетягни Канат»

Ведуча Поки козаки ходили в походи – дівчата вишивали рушники. Зараз ми попросимо наших чудових маленьких україночок до таночка з рушниками.

Таночок з рушниками

Ведуча А ще працювали вдома і на городі.

Гра -естафета«Збери картоплю» (мами переносять м'ячі).

Ведуча Проявити спритність рук пропонує естафета «Неслухняні кульки», в якій учасникам потрібно перенести якомога більше кульок

з одного кошика в інший. Для проведення естафети знадобиться два кошики, наповнені невеликими пластиковими кульками, і два порожні кошики.

Біля команд на лінії старту встановлюються повні кошики, а порожні розташовують на лінії фінішу. По черзі кожен з учасників повинен взяти в руки стільки кульок, скільки поміститься в долонях, і швидко донести їх до порожньої кошика, при цьому постаратися не розгубити їх по дорозі. Перемагає команда, яка зможе перенести більше кульок.

Ведуча Теці назбирали картоплі, наварили вареників, але які ж вареники без смачного українського сала!»

Хлопчики виконують український танок під пісню М.

Поплавського

«Сало».

Ведуча Ще козаки дуже поважали гумор, і завжди щиро сміялися!

Гра: Сміхота»

В грі беруть участь всі. По черзі кожна команда і батьки також. Отаман підкидає легеньку хустину (можна повітряну кульку і поки хустина опускається всі сміються, у момент приземлення, всі замовкають. Хто не замовкне - штрафують (дівчат віршем, піснею, а хлопців віджиманням)

Ведуча Ось так в походах козаки розважалися. Але у важку хвилину друга не кидали. На переправі один одному допомагали.

Естафета «Карета»

***Хід естафети:** Батьки зчіплюють руки у вигляді «сидінь» і переносять дітей до наміченого місця. Виграє та команда, яка доїде та перенесе швидше дітей.*

Ведуча Який же похід без бравової козацької пісні? То ж «Давайте браття заспіваєм». Запрошуємо батьків до виконання пісні.

Пісня «Давайте браття заспіваєм»

Ведуча Ось і закінчилися наші розваги! Дякуємо всім козакам за спритність, сміливість, дівчаткам за підтримку та веселу вдачу! А зараз всіх нас запрошують на козацький куліш!» (на вечерю)

«О що за мова! Це ж бо мова – пісня»

Учасники: батьки, старші брати чи сестри, діти, педагоги.

Мета: виховувати глибоке почуття поваги та гордості до українського народного музичного та літературного надбання.

Попередня робота: розробка сценарію, створення презентації, узгодження з членами родин виконання літературних та музичних творів, підготовка дітей.

«Наша мова – мова вічної землі, Наше слово – слово вічного народу»

Ведучий Ми раді вітати вас у цій залі. Кожен з вас шанує рідне слово. Воно бринить, хвилює душу. Бо мова українська - то невичерпне джерело, скарбниця народного духу. Для кожного дорога його рідна мова, а ми поговоримо сьогодні про українську мову, рідну для більшості з присутніх.

Члени родин Не цурайтеся мови – мови мами й тата,
Мови діда й баби, предків наших всіх,
Бо її цуратись – сором непошани,
Бо її цуратись – перед Богом гріх!
На землі народів Бог створив багато
І подарував їм скарб усяких мов,
А в ту кожну мову, гарну і багату,
Вклав свою небесну ніжність і любов.
Всі народи світу – то Господні діти,
Всіх народів мови – то Господній дар,
Але мова мами – найрідніша в світі,
В ній є все: і святість, і краса, і чар.

Ведучий До кожного з нас вона приходить з ніжною, заспокійливою маминою колісковою піснею, татовим віршиком, бабусиною казочкою чи дідусевою бувальщиною.

Діти Рідна мово! Рідна мово!
Як сопілка калинова,
Мова наших кобзарів.
Рідна мово! Рідна мово!

Пісня неньки колискова,
Шум калинових гаїв.

Раз мені сказала мати:
Можеш мов багато знати,
Кожну мову шанувати,
Та одну із мов усіх,
Щоб у серці ти зберіг.
В серці ніжну і погідну
Збережу я мову рідну!

Ведуча Сучасна українська літературна мова пов'язується з конкретною датою — виданням «Енеїди» Котляревського у 1798 році. Знаменита поема стала першим друкованим твором, написаним живою народною мовою. Ще одна дата — 1840 рік, коли вперше було видано твори Т. Г. Шевченка, — можна вважати доленосною: з того часу українська літературна мова стала на важкий, але плідний шлях розвитку і нормативного упорядкування. На цьому шляху були і перепони, і заборони.

З історичної довідки (зачитують батьки з презентації):

- 1720 рік — російський цар Петро I заборонив друкувати книги українською мовою;
- 3 1769 рік — видано розпорядження Російської церкви про вилучення у населення України українських букварів та українських текстів із церковних книг;
- 1775 рік — зруйновано Запорозьку Січ і закрито українські школи при полкових козацьких канцеляріях;
- 1862 рік — закрито українські недільні школи, які безкоштовно організовували видатні діячі української культури;
- 1863 рік — указ російського міністра Валусєва про заборону видання книжок українською мовою;
- 1876 рік — указ російського царя Олександра II про заборону друкування нот українських пісень;
- 1884 рік — закрито всі українські театри;
- 1908 рік. — уся культурна й освітня діяльність в Україні визнана царським урядом Росії шкідливою, «могучей вызвать

последствия, угрожающие спокойствию и безопасности Российской империи»;

- 1914 рік — російський цар Микола II забороняє українську пресу — газети і журнали;
- 1923 рік — початок відродження української мови після проголошення XII з'їздом РКП(б) українізації;
- 1938 рік — сталінський уряд видає постанову про обов'язкове вивчення російської мови, чим підтинає коріння мові українській;
- 1983 рік — видано постанову про так зване посилення вивчення російської мови у школах і поділ класів на дві групи — російські та українські, що призвело до нехтування рідною мовою навіть багатьма українцями;
- 1989 рік – видано постанову, яка закріплювала в Україні російську мову як офіційну загальнодержавну мову, чим українську мову було відсунуто на задній план;
- 1991 рік – створена державна програма реалізації української мови та мов національних меншин до 2000 року.

Ведучий Мова в нас така чудова,
Мелодійна і ясна.
Солов'їна, світанкова
І чарівна, як весна.

Діти виконують пісню «Українська мова» (сл. Н.Янчук, муз.

В.Климюка)

Ведучий Із слова починається людина,
Із мови починається мій рід,
Ласкава, малинова, єдина
Щебече соловейком на весь світ.
Бентежна, тополина, калинова,
Не випита, не вибрана до дна
Моя українська, свята наша мова
Бринить, як бандури струна.

Ведуча Колорит нашої мови безмежний. Широка гамма кольорів підкреслює стільки тонкощів, передає цілий океан відчуттів і почуттів. Ось послухайте історію (мініатюра у виконанні батьків).

Батьки Було це давно, ще за старої Австрії. В купе першого класу швидкого потягу Львів – Відень їхали чотири пасажери: англієць, німець, італієць, українець. Розмова велася навколо різних проблем і тем. Нарешті заговорили про мови — чия краща, котрій з них належить світове майбутнє. Першим заговорив англієць:

– Англія – країна великих завойовників і мореплавців, які рознесли славу англійської мови по всьому світі.

— Ні в якому разі, — гордовито заявив німець. — Німецька мова — це мова двох великих імперій, які займають більше половини Європи. Це мова філософії, техніки, армії, медицини. І тому, безперечно, німецька мова має світове значення.

Італієць усміхнувся і тихо промовив:

– Панове, ви обидва помиляєтеся. Італійська мова — це мова сонячної Італії, мова музики й кохання, а про кохання мріє кожен. На мелодійній італійській мові написані кращі твори. Тому італійській мові належить бути провідною у світі. Українець довго думав і нарешті промовив:

– Ви ж, по суті, нічого не сказали про багатство і можливості ваших мов. Чи могли б ви написати невелике оповідання, в якому б усі слова починалися з тої самої літери?

– Ні, ні, ні! Це ж неможливо, — відповіли англієць, німець та італієць.

– На ваших мовах неможливо, а нашою — просто. Назвіть якусь літеру, — звернувся він до німця.

– Нехай буде «П» — сказав той.

– Добре. Оповідання буде називатися

ПЕРШИЙ ПОЦЛУНОК

Популярному перемишлянському поетові Павлові Подільнику прийшло поштою приємне повідомлення: «Приїздіть, пане Павле, — писав поважний правитель повіту Полікарп Паскевич,— погостюєте, повеселитесь». Пан Павло поспішив, прибувши першим потягом. Підгорецький палац Паскевичів привітно прийняв приїжджого поета. Потім під'їхали поважні персони — приятелі Паскевичів... Посадили пана Павла поряд панночки — премилої Поліни. Поговорили про політику, погоду. Пан Павло прочитав підібрані пречудові

поезії. Панна Поліна програла прекрасні полонези
Понятовського, прелюдії

Пуччині. Поспівали пісень, потанцювали падеспан, польку.
Прийшла пора пообідати. Поставили повні підноси пляшок:
портвейну, плиски, пшеничної, підігрітого пушицу, пільзенське
пиво. Принесли печені поросята, приправлені перцем, півники,
пахучі паляниці, печінковий паштет, пухкі пампушки під
печеричною підливкою, пироги, підсмажені плячки. Потім
подали пресолодкі пряники, персикове повидло, помаранчі,
повні порцелянові полумиски полунниць, порічок.

Почувши приємну повноту, пан Павло подумав про панночку.
Панна Поліна попросила прогулятися по Підгорецькому парку,
помилюватися природою, послухати пташині переспіви.
Пропозиція повністю підійшла прихмелілому поетові.
Походили, погуляли. ...Порослий папороттю прадавній парк
подарував приємну прохолоду. Повітря п'янило принадними
пахощами. Побродивши по парку, пара присіла під порослим
плющем платаном. Посиділи, помріяли, позіхали,
пошепталися, пригорнулися. Почувся перший поцілунок:
прощай парубоче привілля, пора поетові приймакувати!

В купе пролунали оплески. Всі визнали: милозвучна, багата
українська

мова буде жити вічно поміж інших мов світу. Зазнайкуватий
німець ніяк не міг визнати своєї поразки.

– Ну а коли б я назвав іншу літеру? — заявив він. — Ну,
наприклад, літеру «С»!

– Я на своїй мові можу укласти не лише оповідання, але й
навіть вірш, де всі слова будуть починатися на «С». Якщо
Ваша ласка, прошу послухати.

Самітній сад

Сонно сипляться сніжинки,
Струмінь стомлено сичить.
Стихли струни, стихли співи,
Срібні співи серенад
Сріблом стеляться сніжинки
Спить самітній сонний сад...
Сипле, стелить сад самітній

*Сірий смуток — срібний сніг,
Сумно стогне сонний струмінь
Серце слуха скорбний сміх
Серед саду страх сіріє
Сад солодкий спокій снить.*

ВЕДУЧИЙ Любімо українську мову, плакаймо її. Говорити нею – це найкращий спосіб її підтримати. Вашій увазі пропонуємо казку про мову (виконує мама).

МАМА *Цю казку розповідала в дитинстві мені бабуся, а вона почула її від своєї бабусі... Колись, дуже давно, жив на землі народ. Було це сильне, красиве і могутнє плем'я. Вони дружно працювали, вирощували врожаї, рибалили, полювали, розводили худобу. Заможно жили ці люди. Та була у них одна велика біда: не мали вони мови. Зовсім не могли розмовляти, співати пісень, не могли сваритися, вимовити слів радості і любові, тому посмішка рідко торкалася їхніх облич. А винні в цьому були вони самі. Багато років тому цей народ образив добру фею-Мову, і вона, гірко зітхнувши, назавжди пішла від них, забравши з собою слова-квіти. Онімиле плем'я давно пошкодувало, що скоїло таке, та часу назад не повернеш, помилки не виправиш. У тому племені, по-сусідству, жили дівчинка з довгою косою, добрим серцем і великими, як небо, очима, та хлопчик, який чудово грав на сопілці. Хлопчик часто заходив до сусідів, щоб подивитися на прекрасні вишиванки дівчинки, а вона заслухалася його грою. Бачачи, як тяжко горює їхній народ без мови, діти самі теж переживали, бо не могли висловити своїх думок і почуттів. Хлопчик надумав відшукати Мову, попросити у неї вибачення за свій народ і повернути втрачені слова-квіти. Дівчинка вирішила піти з ним, бо одна голова — добре, а дві — краще. Та як же вони обізвауться до Мови, як скажуть, чому прийшли? Дівчинка вишила їхнє прохання на рушникові, він вийшов прекрасним, а хлопчик спробував домовитись через гру на сопілці. І полилась чарівна мелодія, якою всі заслухалися. Чи довго шукали фею діти, чи ні, того ніхто не знає. Знайшли її серед величезного поля, засіяного квітами-словами, які вона*

доглядала. Від пахоців цих квітів запаморочилася голова у дітей, а з вуст полилася пісня. Діти показали свої дари. Побачивши рукоділля дівчинки, почувши гру хлопчика, Мова все зрозуміла без слів. Взяла цілі оберемки своїх чарівних, запаших, різнокольорових слів і пішла за дітьми, понесла Мову людям. З низько схиленими головами, з пошаною зустрічало плем'я Мову. Радості не було меж. Вдихнули люди аромат чарівних квітів... і заговорили, заспівали від щастя. З того часу бережуть вони слова-квіти, шанують Мову, як найбільший, найкоштовніший скарб.

Танок дітей з квітами

Ведучий Мова - це неповторна гілка на дереві людства. Втрата народом мови - це трагедія всіх трагедій, бо тоді губиться весь попередній досвід, зафіксований історією. Культура змінює свій генетичний код, а народ відчужується від традицій, звичаїв, духу предків, потрапляє в іншу атмосферу і, свідомо чи несвідомо, страждає. **2 ведучий**

Саме мова з її звуками і словами найбільше відповідає характерові нації. Наприклад, німці - люди спокійні, врівноважені, люблять неквапливість і порядок, от і мова в них некваплива, слова довгі. А італійці - люди палкі і співучі, от і мова в них мелодійна, в ній майже немає шиплячих звуків, великих збігів приголосних, але є багато голосних. А що ж притаманне нашій українській мові? Я скажу тільки одне, що українська мова вважається однією з наймилозвучніших мов у світі. На одній міжнародній конференції було названо три мови, які є найкращими для співу. Серед них - і українська.

Мама з дитиною

НАША МОВА СОЛОВ'ІНА

Солов'ї розливаються ніжно
У зеленім веснянім гаю,
Син до матері каже: — Ця пісня
Дуже схожа на мову твою.

Посміхається мати до сина:
— Пам'ятай, моє миле дитя,
Рідна мова завжди солов'їна,

Зігріває людей все життя.

Наша мова живе й буде жити,
Бо вона, ніби подих весни —
Пам'ятай ти завжди про це, сину,
Рідне слово теплом огорни. (В.

Кленц)

Ведуча Нашу пісню називають солов'їною. І кажуть, що солов'ї навчилися співати в українців. Ось послухайте цікавий переказ.

Батьки чи старші діти *Колись солов'ї не жили в Україні, літали по всьому світу, збираючи пісні для індійського царя, у саду якого вони жили. Залетів якимось один соловей на Україну і сів спочити у якомусь селі. На той час всі люди були у полі і не було чути ні музики, ні пісень. «Що то за люди живуть тут?» - подумав соловей. Настав вечір, люди поверталися з поля додому і ожила в полі, на сільських вулицях пісня. Соловей теж заспівав свою і звеселив людей. Забувши про втому, вони так заспівали, що зачарували солов'я. Полетів соловей до царського саду і заспівав українські пісні так, що цар втратив спокій і звелів лише йому співати у своєму саду. Зачаровані солов'ї полетіли весною на Україну, щоб висиджувати пташенят і слухати найчарівніші в світі пісні.*

Діти виконують пісню «Заспівай мій соловейко»

Ведучий Народна пісня — це душа народу, його історія. Українські народні пісні люблять і шанують по всьому світі. Ось послухайте легенду

ЛЕГЕНДА ПРО ПІСНЮ

Якось Бог вирішив наділити дітей світу талантами. Французи вибрали елегантність і красу, угорці-любов до господарювання, німці-дисципліну і порядок, діти Росії – владність, Польщі – здатність до торгівлі, італійці отримали хист до музики...

Обдарувавши всіх, піднявся Господь Бог зі святого трону і раптом побачив у куточку дівчину. Вона була боса, одягнена у вишивану сорочку, руса коса переплетена синьою стрічкою, а на голові багрянний вінок з червоної калини.

- Хто ти? Чого плачеш? – запитав Господь.

- Я – Україна, а плачу, бо стогне моя земля від пролітої крові, пожеж.
Сини мої на чужині, на чужій роботі, вороги знуцаються із вдів і сиріт, у своїй хаті нема правди і волі.

- Чого ж ти не підійшла до мене скоріше? Я всі таланти роздав, як же зарадити твоєму горю?

Дівчина хотіла вже піти, та Господь Бог, піднявши правицю, зупинив її.

- Є в мене національний дар, який уславить тебе на цілий світ. Це пісня.

Узяла дівчина-Українка дарунок і міцно притисла його до серця.
Поклонилась низенько Всевишньому і з ясним обличчям і вірою понесла пісню в народ. З тих пір і дивує весь світ українська народна пісня.

Пісня-танок про Україну

Ведучий Мова – то цілюще народне джерело. Це найдорожчий скарб, переданий нам століттями поколінь. Наше завдання – берегти цей неоціненний дар, примножувати його, не забувати і щиро любити.

Любіть красу своєї мови,
Звучання слів і запах слів.
Це квітка ніжна і чудова
Широких батьківських степів.
Всі каравани знайдуть воду
В краю пустинь і злих негод,
Як річка з роду і до роду –
Так мова з'єднує народ!

Мова кожного народу – Неповторна і своя; В ній гримлять громи в негоду, В тиші – трелі солов'я. На своїй природній мові І потоки гомонять; Зелен-клени у діброві По-кленовому шумлять. Солов'їну, барвінкову, Колосисту на віки – Українську рідну мову В дар мені дали батьки. Берегти її, плекати Буду всюди й повсякчас, Бо ж єдина – так, як мати, – Мова в кожного із нас!

УКРАЇНСЬКА МОВА

Мово моя українська —

Батьківська, материнська,

Я тебе знаю не вивчену —
Просту, домашню, звичну,
Не з-за морів прикликану,
Не з словників насмикану.
Ти у мене із кореня —
Полям мені наговорена,
Дзвоном коси прокована,
В чистій воді смакована.
Болям очей продивлена,
Смутком багать продимлена,
З хлібом у душу всмоктана,
В поті людським намокнута,
З кров'ю моєю змішана.
І аж до скону залишена
В серці моїм.
В. Бичко

Батьківська зустріч

«Навіщо клад, коли в сім'ї лад.»

Ведуча Добрий вечір! Добрий вечір, шановна родино! Ні, я не помилилась, сказавши так, бо думаю, що сьогоднішня наша зустріч – це ще одна сходинка до нашого зближення, родинного єднання. Ми хочемо присвятити сьогоднішній вечір кохання – справжньому, родинному, вірному і чистому. **(історія про святкування дня Святого Валентина)**

Життя без кохання, життя без любові,
То небо без сонця, то небо беззоре!
Життя неможливе, воно не існує,
Коли наше серце любові не чує!

- Після трудового дня цілком до речі, щоб був у нас дійсно чудовий вечір. Упоравши з ділом, хіба нам не варто зустрітись із піснею, дотепом жартом.

Летять сніжинки божевільні,
І тануть на губах слова:
- Без теплоти усі ми вільні,
Як сніг нас вітер розвіва,
Але ось-ось весна засяє,
З'єднає сніг потоки рік.
І задзюрчить душа, заграє
У серці березневий сік.

- Сподіваємось, що сьогоднішній вечір принесе нам усім задоволення, радість від спілкування.

- А для початку поділитись на команди. Пропонуємо шляхом жеребкування: кому яка цифра випаде – у тій команді він і буде.

- Давайте пригадаємо той час, коли ви вперше познайомились зі своїми половинками.

Пропонуємо такі конкурси:

1. «Найкраще освідчення в коханні»(освідчуватись можуть як чоловіки, так і жінки).

2. «Впізнай кохану по руках» (із зав'язаними очима).

3. «Впізнай коханого по вухах» (із зав'язаними очима).

4. «Букет для коханих» (запропонувати командам чоловіків намалювати букет квітів із зав'язаними очима).

- Щоб уникнути сімейних непорозумінь, пропонуємо вам деякі невеличкі поради.

Для чоловіків:

- хвалити одяг, зачіску дружини;
- дякувати за обід;
- подавати їй руку на вулиці та у транспорті;
- подавати пальто, за столом подавати страви та напої;
- більшість танців на вечірках танцювати з нею;
- при дружині не обговорювати принади інших жінок та не озиратись на них на вулиці.

Для заміжніх жінок:

- носити той одяг, який подобається вашому чоловікові;
- частіше готувати його улюблені страви;
- не заважати його службовим справам;
- не порівнювати його з іншими чоловіками;
- не сварити через дрібниці.

- Є багато різних свят у нашому житті, та все ж найприроднішим святом було, є і буде свято душі – свято кохання! Любити один одного – найзворушливіше почуття людини, а особливо тоді, коли це почуття є основою продовження людського роду. Бо...

Всі ми гості на білому світі,
Світі трав та духмяних дібров,
Щастям скохані, росами вмиті,
Наша сила – то наша любов!

Талант-шоу

ТАЛАНОВИТА РОДИНА – ТАЛАНОВИТА Й ДИТИНА

Вед. Ми вітаємо усіх і дуже раді, що ми так дружно зібрались на нашу сімейну зустріч «Талановита родина – талановита і дитина».

Вед. Ми сподіваємось, що сьогоднішня зустріч нікого не залишить байдужим, подарує кожному гарний настрій, приємно здивує нас несподіваними відкриттями незвичних талантів, як серед батьків, так і серед наших дітей. Адже й справді: талановиті мама й татко – талановите і дитятко.

Вед. Усе в нашому житті починається з мами. Мама відкриває для нас цілий світ любові, доброти, ніжності, вчить першим крокам і словам, відповідає на перші наші запитання. Давайте послухаємо розмову між донею і мамою.

(Віри-розмова.)

Донька. Мамо, любя, глянь, як сяють
Ясні зорі, золоті.

Мама Кажуть люди, то не зорі, -
Сяють душі то святі.
Кажуть, хто у нас на світі
Вік свій праведно прожив,

Хто умів людей любити,
Зла нікому не робив –
Бог послав того на небо
Ясно зіркою сяять...

Донька Правда, мамо? То все душі,
А не зорі там горять?!..
Так навчи ж мене , матусю,
Щоб і я так прожила,
Щоб добро робити вмiла,
І робить не вмiла зла.

Вед. Щоб добро робити вмiла, і робить не вмiла зла...Талант любові, доброти – це великий Божий дар. А як же без таланту працелюбства. Адже саме цей талант допомагає нам досягати своєї мети на роботі і вдома. Без цього таланту не звариш смачний борщ, не спечеш смачнющий торт, не намалюєш чи не вишиєш чудову картину, не відремонтуєш праску чи кран на кухні, не пошиєш чи сплетеш вишуканий одяг, не складеш гарний вірш чи букет... Сьогодні у нас відкрилась незвичайна «Галерея талантів», на якій ви бачите прекрасні вишивки, малюнки, навіть іграшки з бісеру та сплетені власноруч.

Вед. А зараз відбудеться показ високої моди для наших дітей. Можливо, в майбутньому ми побачимо наших, уже дорослих, моделей на відомих подіумах. А може таланти їхніх мам і бабусь надихнуть їх самих до створення власних колекцій.

Вед. Тож зустрічайте – колекція одягу сезону **Вед.** Коли надходить вечір і, нарешті, уся сім'я збирається разом, як люблять наші діти такі години сімейного затишку. І тоді наші вигадливі матусі придумують разом із дітьми різні чудеса. Адже уміння здивувати, подарувати дива мить, а ще й навчити цьому свою дитину – це теж талант...

Вед. А як кожен син пишається татусевою силою, спритністю, і так мріє бути схожим на свого талановитого тата.

Вед. Є серед наших сімей ще й один співочий ансамбль, який складається з мами – справжнього лікаря, чудового фахівця, і двох її синів. Старший – Максим – до речі, випускник нашого садочка, а Валерчик, можливо, майбутня зірка сцени.

Вед. Мама і тато – два крила, які підтримують своє дитя на протязі усього життя, дарують йому захист від життєвих незгод, віру у власні сили, впевненість, що двері батьківського дому завжди будуть відчинені для тебе. Це саме мама і тато роблять все, щоб ваше дитинство, діти, було щасливим і радісним.

Вед. Багаті на таланти наші родини. І, як кажуть у народі, - **Тому роду не буде переводу, в якому всі живуть і мають згоду!**

А зараз наші діти покажуть, які вони талановиті актори. Тож дивіться виставу, що називається «Попелюшка».

(Діти виходять з зали, а ведучі пропонують мамам-майстриням представити свої кулінарні шедеври – торти, і поділитися своїми рецептами).

Батьківська зустріч

Журнал «Що я знаю про свою дитину?»

Форма проведення:

батьківський журнал

Учасники: батьки,
вихователі, психолог.

Мета: розвивати
інтерес до пізнання

своєї дитини, сприяти активній взаємодії з нею, емоційно зблизити всіх учасників освітнього процесу, організувати їх спілкування в неформальній обстановці, формувати вміння критично оцінювати себе, як батька, свою виховну діяльність.

Попередня робота:

- розробка сценарію;
- оформлення фотовиставки за темою зборів, стенду з висловлюваннями відомих людей;
- розробка і випуск пам'ятки для батьків;
- анкетування батьків;
- оформлення виставки дитячих робіт «Мій автопортрет»;
- залучення батьків до написання твору «Моя дитина» (домашнє завдання);
- бесіда з дітьми «Що ти любиш?»

Хід заходу

На фоні музики вихователь читає вірш про сім'ю

Мама, тато, дід, бабуся –
 Всіх назву, не помилюся,
 Старший братик і сестричка –
 В нас сімейка невеличка.
 Не спиняйте, бо зіб'юся:
 Мама, тато, дід, бабуся...
 Старший брат, сестра і я –
 Отака у нас сім'я.

ВИХОВАТЕЛЬ Добрий вечір шановні батьки, гості. Сім'я – це найдорожче, що є у кожного з нас. Але у наш час дуже часто батьки та діти мало уваги приділяють один одному. Хтось через зайнятість на роботі, хтось із-за новітніх технологій та інтернету, а хтось через відсутність спільних інтересів. А чи знаєте ви свою дитину? «Звичайно!» - дадуть відповідь майже всі батьки. Ось як сказала польський педагог Галина Філіпчук: «Ми займаємося своїми дітьми з перших днів життя. Це ми, батьки, годуємо їх, одягаємо, купаємо і вкладаємо спати, вчимо їх робити перші кроки і вимовляти перші слова. Це ми знайомимо дітей з навколишнім світом, втішаємо, коли вони плачуть, чергуємо в їх ліжку під час хвороби. Чи може хто-небудь знати дитину краще його матері і батька - найбільш близьких йому людей, люблячих і самовідданих?».

Багато батьків вважають, що свою дитину вони знають дуже добре. Чим менше наша дитина, тим ми краще знаємо. Але вже в дошкільному віці, що наші судження про нього стають все більш

приблизними. І можливо, через 10-12 років виявимо в особі своєї дитини абсолютного незнайомця.

Сьогодні ми перевернемо сторінки нашого батьківського журналу «Що я знаю про свою дитину».

Сторінка перша.

Домашнє завдання - твір «Моя дитина».

Батьки читають уривки з творів.

«... Мій синочок дуже ласкавий і відповідальний хлопчик, його улюблений вислів «Адже ми - сім'я»...» (про Сашка)

«... Наш хлопчик незвичайна дитина – він дуже допитливий, цікавий «чомучка»...» (про Костю)

«... Донечка - наша зірочка, це світлий і добрий чоловічок ...» (про Олену)

«... Рухливий, пустотливий, при цьому чуйний і добрий ...» (про Владика)

«... Мій син для мене самий-самий ... моє маленьке сонечко в будинку...» (про Ігоря)

«... Нашому синові 6 років і він буває кумедним, примхливим, працьовитим і ледачим - він щодня різний ...» (про Льоною)

Сторінка друга.

Бліц-опитування.

ВИХОВАТЕЛЬ Ваша дитина відвідує нашу групу і кожен з вас причетний до її життя. І ви, напевно, знаєте всіх дітей групи. Я буду давати запитання, а ви швидко на них відповідайте.

- 1) Хто найстарший у групі?
- 2) Хто наймолодший у групі?
- 3) Хто не любить сидіти на одному місці?
- 4) Хто самий доброзичливий із хлопчиків?
- 5) Хто часто приносить з дому іграшки в садочок?
- 6) У кого найдовше волосся?
- 7) Хто самий мовчазний?
- 8) Хто з хлопчиків ходить щодня в сорочці?
- 9) Хто з дівчаток одягається дуже стильно?
- 10) Хто з хлопчиків любить танці?
- 11) Хто самий балакучий?

Сторінка третя

«Вірю, не вірю».

ВИХОВАТЕЛЬ В наш сучасний вік дуже популярні інтерактивні ігри, в які люблять грати і дорослі. Ми теж пограємо в таку гру вона називається «Вірю, не вірю». Ця гра продемонструє нам, наскільки добре наші учасники знають своїх дітей.

Правила гри: я буду давати запитання учасникам, на які вже відповіли ваші діти. Кількість збігів відповідей буде підраховувати журі.

Зразок оформлення попереднього опитування дітей.

Дитина	Мультфільм	Іграшка	Заняття	Казка	Їжа	друг
Ульяна	фіксіки	кіті	спорт	Зайчик	пельмені	Арсен
Єгор	лунтік	робот	книга	Роботи	пельмені	Поліна
Ілона	фіксіки	будинок	Писати	Івасик-Телесик	Картопля	Настя
Денис	фіксіки	Пістолети	Писати	Трое поросят	Пюре	Костя
Настя	Маша	Білочка	Читати	Котик і Півник	Картопля	Лена
Поліна	Маша	Лялька	Писати	Колобок	Борщ	Віка

Сторінка-фізхвилинка. Гра-естафета «Збери пірамідку». Зібрати пірамідку по одному кільцю без стержня.

Сторінка четверта

«Увага, конфлікт!»

Конфлікт є частиною повсякденного життя. В його основі лежить зіткнення протилежних інтересів, поглядів, позицій, а наше життя неможливе без цього. Бо один з філософських законів розвитку це єдність і боротьба протилежностей.

Але важливо вміти позитивно себе вести і його конструктивно вирішувати. Як справляються з конфліктами наші сім'ї, ми зараз побачимо.

Розбір трьох конфліктних ситуацій.

1). Ванюшка 3 роки старанно натягує колготи. Важке заняття. Нарешті, після довгих зусиль, колготи майже надіті, але... навиворіт. Малюк, звичайно, цього не помічає і продовжує їх натягувати. Мати припиняє, як вона каже цю «безцілну метушню», швидким рухом не приховуючи роздратування, намагається натягнути дитині колготи. Малюк піднімає крик: сам, я сам, я сам!». Мати: сиди спокійно і не капризуй не вмієш, а кричиш «сам».

2). Чотирирічна Маша на прогулянці заповнила кишені дрібними камінцями, вирішивши, що вдома буде грати з ними. Мама помітила

відстобурчені кишені пальто: «Що це? Навіщо в будинок несеш, різне сміття, тільки прибирай за тобою!». Маша: «це камінчики ...красиві...я ними грати буду» Мама: «Викидай зараз же!» наполягає мама і камінчики летять в різні сторони. Дівчинка плаче.

3). Поки мама розмовляла зі своєю знайомою, трирічний малюк вирвав з клумби квіти. Вона обурена і «видає» йому неабияку порцію ляпанців. Малюк плаче.

Сторінка п'ята

«Автопортрет».

Діти разом з вихователем задалегідь намалювали свої автопортрети. Ваше завдання вгадати портрет вашої дитини.(На дошці портрети дітей.)

Сторінка шоста

Хотілося б ще раз звернути вашу увагу на результати анкетування. Суть в ньому була така, щоб ви замислились над поданими питаннями та дали відповіді на них самі для себе.

Анкета

1. За яких умов Ви спілкуєтесь з дитиною?
2. На Вашу думку, чи достатньо часу Ви приділяєте Вашій дитині?
3. Який улюблений колір Вашої дитини?
4. Який улюблений одяг Вашої дитини?
5. Який улюблений мультфільм Вашої дитини?
6. Який улюблений герой Вашої дитини?
7. Яка улюблена казка Вашої дитини?
8. Чи читаете Ви книжки своїй дитині, співаєте колискові?
9. Яка улюблена страва Вашої дитини?
10. Яка улюблена іграшка Вашої дитини?
11. В які ігри любить грати Ваша дитина?
12. В які ігри граєтесь з нею Ви?
13. Чи має Ваша дитина друга (подружку)?
14. Чому вона з ним (нею) дружить?

15. Що любить робити Ваша дитина?
16. Де любить гуляти Ваша дитина і з ким?
17. З яким настроєм дитина прокидається?
18. Чи любить Ваша дитина ходити в садочок?
19. З яким настроєм Ваша дитина йде і повертається з садочка?
20. Під час яких видів діяльності Ви спілкуєтесь з Вашою дитиною?
21. Чи має Ваше спілкування з дитиною характер запитань-відповідей, чи є більш розгорнутим?
22. Чи схильна Ваша дитина до образ?
23. Через що у Вашої дитини відбувається зміна настрою?
24. Як ви реагуєте на капризи Вашої дитини?
25. Скільки часу в день Ви приділяєте Вашій дитині?

Дякуємо всім за батьківську активність і чуйність. На згадку про нашу зустріч ми підготували призи від батьківського журналу – пам'ятні медалі «Виховуйте дітей успішними» («Наші діти - найкращі» тощо).

Памятка для батьків:

1. Для гри важлива практика. Грайте з дітьми якомога частіше!
2. Вітайте прояв будь-яких почуттів, але не будь-яка поведінка.
3. Підтримуйте зусилля дітей зберегти хороші відносини з однолітками.
4. Зверніть особливу увагу на неграючих дітей.
5. Говоріть з **дитиною її мовою**.
6. Долайте почуття переваги над **дитиною**.
7. Оживляйте в собі дитячі риси: безпосередність, щирість, свіжість емоцій.
8. Відкривайте для себе спосіб навчання через наслідування зразкам, через емоційне відчуття, переживання.
9. Любіть дітей такими, якими вони є!

Літературний вечір

«Як рідне слово Україну врятувало»

Мета. Стимулювати інтерес до українського літературного спадку, заохочувати читати дітям українські літературні твори. Формувати розуміння того, що українська мова - наш скарб, без якого не може існувати ні народ, ні Україна як держава. Розширювати знання про красу і багатство української мови. Пробуджувати почуття національної гідності. Виховувати бажання розмовляти рідною мовою.

Попередня підготовка. Розробка сценарію, узгодження з батьками участі у виконанні літературних творів, вивчення з дітьми віршів та пісень, підготовка плакатів та стенгазет про рідну мову, оформлення залу.

(До залу входять хлопчик і дівчинка в українських костюмах з хлібом і сіллю на вишитому рушнику)

Дівчинка. Добрий день вам, добрі люди!

Хай вам щастя-доля буде,

Не на день і не на рік,

А на довгий-довгий вік.

Хлопчик. Гостей дорогих ми вітаємо щиро,

Стрічаємо з хлібом, любов'ю і миром,

Для людей відкрита хата наша біла,

Тільки б жодна кривда в неї не забігла.

Під музику в зал заходять діти, одягнені в український одяг.

Ведучий 1 Шановні батьки, діти, гості, запрошуємо вас до нашої господи на хліб та сіль, на слово щире, на бесіду мудру, на літературний вечір.

Ведучий 2 Батьківщина починається з батька і матері, з оселі, де ви вперше побачили світ, з мови, якою розмовляють ваші батьки, з подвір'я, по якому ви бігали, з села чи міста, з України, де ви народилися. А Україна - це наша Батьківщина.

Ведучий 1 У нашій світлиці сьогодні тепло і світло. Тож нехай лється у ній щире, тепле, лагідне українське слово. Скільки ніжних, ласкавих, поетичних слів придумали люди, щоб висловити свою гарячу любов до краю, де народились і живуть.

Батьки

Люблю тебе, моя Вітчизно мила,

Твої поля і небо голубе,
Бо ти дала мені малому крила.
То як же не любить мені тебе!

Люблю тебе я, мила Україно!
І все зроблю, щоб ти завжди цвіла.
Я буду вчитись в школі на «відмінно»,
Щоб мною ти пишатися могла!

Люблю твої ліси, струмки, джерельця
І все-усе, що є в моім краю!
Тепло долонь, і розуму, і серця
Я Україні милій віддаю!

Україна моя починається
Там, де доля моя усміхається,
І, як небо, як даль солов'їна,
Не кінчається Україна.

Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо, горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.

Діти

На землі великій
Є одна країна:
Гарна, неповторна,
Красна, як калина.

І живуть тут люди
Добрі, працьовиті,
І скажу, до речі,
Ще й талановиті.

Землю засівають.
І пісні співають,
На бандурі грають

І вірші складають
Про ліси і гори,
І про синє море,
Про людей і квіти...

Ведучий

То скажіть же, діти,
Що це за країна?

Разом. Наша велика славна Україна!

Діти виконують пісню про Україну.

Батьки

Любіть Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну,
Красу її вічно живу і нову,
І мову її солов'їну.

Мій друже, брате,
Звертаюсь сьогодні до тебе
Мовою землі твоєї,
Мовою матері твоєї,
Народу твого мовою.

Вся історія народу - в мові,
Мова - душа народу.
Позбавити народ рідної мови -
Це означає вбити народ.

Слова летять у душу, як лебідки,
І пахнуть п'янко житом і росою,
Калиною, цілющою травою,
Вербички юної дівочою красою.

Ведучий 1

Кожен народ воліє мати гарне життя у своїй країні. У нас є свої держава, своя мова. І хоч як не глумились із нашої мови, принижували і забороняли, не хотіли слухати і чути її мелодію звучання, а сьогодні вона відроджується. Бо вона не змовкла в устах патріотів рідного слова, звучала в народній пісні, бо люди берегли її, як

перлину, щоб колись заговорити нею на повний голос. Яка ж вона чиста, гарна, багата і мелодійна, наша українська мова.

Ведучий 2 Кожна людина, яка поважає себе, країну, мову, не буде калічити своєї мови, бо вихована людина говорить грамотно і красиво, навіть про найбуденніші речі, бо мова не ділиться на святкову й буденну .

Діти Яка ж багата рідна мова!
Увесь чарівний світ у ній!
Вона барвиста і чудова,
І нищити її не смій!

Вона про все тобі розкаже,
Чарівних слів тебе навчить,
Усе розкриє і покаже,
Як правильно у світі жить.

В ній стільки слів, що й не збагнути!
І приказок, і порівнянь.
А мову знаючи, здобути
Ти зможеш просто безліч знань.

Ведучий Прислів'я і приказки відображають споконвічну спостережливість і мудрість українського народу. Недарма їх називають золотими зернами народної мудрості. Давайте долучимося до народного слова за допомогою «Мудрої торбинки» (по колу пускається торбинка, з якої кожен з присутніх дорослих дістає і зачитує прислів'я про мову)

Прислів'я про мову

- Хто мови своєї цурається, хай сам себе стидається.
- Птицю пізнати по пір'ю, а людину по мові.
- Рідна мова - не полова: її за вітром не розвієш.
- Від красних слів язик не відсохне.
- Від меча рана загоїться, а від лихого слова — ніколи.
- Від теплого слова і лід розмерзається.
- Вода все сполоще, тільки злого слова ніколи.

- Впік мене тим словом, не треба й вогню.
- Гостре словечко коле сердечко.
- Де мало слів, там більше правди.
- Добре слово краще, ніж готові гроші.
- Добрим словом мур проб'єш, а лихим і в двері не ввійдеш.
- З пісні слова не викидають і свого не вставляють.
- І від солодких слів буває гірко.
- Кого не б'є слово, тому й палиця не допоможе.
- Красне слово — золотий ключ.
- Лагідні слова роблять приятелів, а гострі слова — ворогів.
- Краще переконувати словами, як кулаками.
- Шабля ранив тїло, а слово — душу.
- Слово — не полова, язик — не помело.
- Слово — вітер, письмо — ґрунт.
- Слово до слова — зложиться мова.
- Слово може врятувати людину, слово може і вбити.
- Слово старше, ніж гроші.
- Удар забувається, а слово пам'ятається.

Ведучий 1 Рідна мова. І чується лагідний, теплий голос матері, яким вона будить нас уранці. Хіба ще хтось вмів промовляти такі слова, як наші українські мами? Адже цілий світ визначає, що українська мова - чудова, мелодійна, багата.

Ведучий 2 А якими прекрасними звертаннями до наших дорогих рідних мам, татусів, бабусь і дідусів багата наша мова.

Діти Є в нашій мові прекрасні звертання,
Добрі і щирі, прекрасні слова.
Тими словами усяк без вагання
Маму найкращу свою назива.

Мамо, матусенько, мамочко, ненько,
Матінко, усміх твій ніжний ловлю.
Мамонько рідна, моя дорогенька,
Я над усе тебе в світі люблю!

Я і до тата умію звертатись,
Хочу в словах передати тепло.

Щоб мій татусь міг частіше всміхатись,
І щоб в душі його сонце цвіл

Татку, татусеньку, таточко, тату,
Кращого в світі немає навкруг!
Татоньку, хочу тебе обійняти,
Ти мій порадник, заступник і друг!

Я до бабусі з любов'ю звертаюсь
Бабцю, бабусю, бабуню моя!
І до бабусиних рук притуляюсь,
І відчуваю в них лагідність я!

Й до дідуся я їду по науку:
Діду, дідуню, навчи в світі жить!
Він на голівку кладе свою руку,
Голос сріблястий струмочком біжить.

Батьки

Є в нашій мові слова пречудові:
Гарні звертання, слова-привітання.
Треба їх добре нам пам'ятати
І повсякденно у мові вживати.
«Доброго ранку!» і «Доброго дня!» -
Не забувай говорити щодня.
А як збираєшся спати лягати,

Не забувай «На добраніч!» сказати!
Ще коли навіть дитятко в колибі,
Мама навчає казати «Спасибі!»
Слово подяки завжди пам'ятай,
«Дякую!» - слово частіше вживай!

Слово чарівне відкриє нам казку.
Лише скажи тепло й ніжно - «Будь ласка!»
«Прошу», Пробачте» і «Будьте здорові!»
Музика лине у кожному слові,
Ще й усміхнися при цьому чарівно.

Все, як у казочці, зміниться дивно.
Настрій поліпшиться, стане приємно,
Кожен до тебе всміхнеться взаємно.

До гарного слова нам треба звикати,
Щоб мова була як дзвінке джерело.
Подумай сім раз, перед тим як сказати,
Щоб слово твоє людям радість несло,
Щоб чарами ніжними слово дзвеніло,
Напоєне ласкою завжди було.
З добром і любов'ю від серця летіло
Й до іншого серця зі щирістю йшло.

Ведучий 1 Любов до Батьківщини починається з любові до рідної хати, стежки дитинства, до мудрості народної казки, прислів'я, пісні. Немає у світі людини, яка б не любила казок і не чула їх.

Ведучий 2 А чи зможете ви відгадати назви тих, які склав український народ?

Ведучий 1 Із казкою ми вже стрічались не раз,
І знову вона завітала до нас,
В казках є завжди перешкоди, та знаєм
Для творчих дітей їх ніколи немає!

Отже, розпочинаємо вікторину для дітей та батьків «Віночок казок»

Не тримали сина й доні
У своїх вони долонях.
Тож пішов дідусь у ліс,
Деревиночку приніс.
У колисочку поклали,
Бабця нічку колихала,
А на ранок в ній синочок
Та й відкрив розумні очка.
Як же зветься це хлоп'ятко,
Любі хлопчики й дівчатка? («Івасик-Телесик»)

Це маленька горошина
Принесла в родину сина.

Мав таку цей хлопець силу,
Що зміюку підкорила.
Визволив сестру, братів,
Простить зради не схотів,
То ж пішов у світ блукати,
Долі кращої шукати.
Відгадайте без підказки,
Із якої герой казки? («Котигорошко»)

Дівчина, хоч і кривенька,
Роботяца, моторненька,
Як гніздо її спалили,
То з качками полетіла.
Всі ви знаєте цю казку,
То ж назвіть її, будь ласка! («Кривенька качечка»)

У лисички розкошує
Спить у ліжку і жирує.
Цей котюра ну й доскоцький!
А назвав себе... («Пан Коцький»)

Ця брехуха – і рогата
І баньката й бородата.
Обдурила свого діда,
Принесла в родину біди,
Хату в зайчика украла,
Жити в домі цьому стала.
Добрий рак її прогнав
І зайчика врятував.
Як же звати цю рогату
Вередуху бородату? («Коза-Дереза»)

Він любив пісні співати.
Від звірят усіх тікати.
Скік! Тут був, і вже – нема!
І шукать його – дарма!
Та лисичка його з'їла,

Ба! Таки перехитрила! («Колобок»)

Хто журавлика вітав,
Ще й кашкою пригощав?
Пригадайте-но, будь ласка,
Із якої герой казки? («Лисичка та Журавель»)

Це який такий бичок,
Не простий – а третячок,
Дуже, дуже він був ловкий,
Упіймав ведмедя, вовка,
Зайчика, а ще – лисичку,
Хоч і сам він невеличкий.
Допоміг і бабі, й діду
Пережити їхні біди. («Солом'яний бичок»)

Ведучий Першим вчителями мови є, звісно, батьки. Пропонуємо вам гру "Хто швидше". Для цього потрібно поділитись на команди. Кожній команді ми запропонуємо набір карток, на яких записано 5 слів з наголошеним першим складом, 5 слів з наголошеним другим і 5 слів – з третім. Кожна команда одержує 15 таких карток і 3 картки – вказівки з написами:

Слова з наголошеним першим складом.

Слова з наголошеним другим складом.

Слова з наголошеним третім складом.

Виграє та команда, яка першою розкладе свої картки (до гри вони змішані) у 3 колонки (відповідно до карток-вказівок).

Слова для карток:

армія	адже	аргумент	батьківський	айва	
астроном	богатир	бешкет	аптека	соломинка	статуя
байдуже	чотирнадцять	простий	виходячи	магазин	
столяр	горілиць	документ	циган	громадський	
двоскладовий	олень	гуляш	інструмент	тенор	гуртожиток
кілометр	дрова	дочка	множина	вершник	жаданий
апельсинчик	відгомін	жадоба	безпредметний	вірші	

Ведучий На завершення нашого вечора ми пропонуємо вам яскраві слова, які забарвлять вашу мову та з легкістю замінять набридливий суржик. Спробуйте пояснити їх значення за допомогою підказок-цитат великих наших письменників. (На аркушах пропонуються цитати. Хто їх зачитує – тлумачить виділене слово)

1. “Чи так, батьку отамане? Чи правду співаю? Ех, якби то!.. Та що й казати? Кебети не маю!” (Тарас Шевченко). –

(Кебета – здібність, уміння, хист; розум.)

2. “Знав би той нестелепа, як стріляю. Поцілив би йому крізь вічко його кольчуги прямо в пупа! Ги-ги!” (Павло Загребельний). – (Нестелепа – неповоротка, незграбна людина.)

3. “Іде неквапом, упевнений, що його ждуть, сповнений пиhi й нахабства, ліниво переставляє чоботи, вминає

Тужавий сніг: ри-и-ип! ри-и-ип!” (Павло Загребельний). – (Тужавий – щільний, тугий, не м’який.)

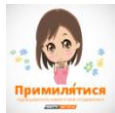
4. “Це така абищиця, що не варт і казати...” (Словник Грінченка). – (Абищиця – річ або справа, що не має ніякої цінності чи значення; дрібниця, дурниця.)

5. “А зима зовсім згнила, і шкульгає Різдво в мряку чвирі...” (Микола Хвильовий). – (Чвиря – негода, сльота.)

6. “Він крутився поміж своїми людьми, усміхався та примілявся до їх та нишком іноді казав кому щось...” (Б. Грінченко). – (Примілятися – поведінкою, розмовою, манерами намагатися подобатися кому-небудь, зваблювати когось; словами, вчинками піддобрюватися до кого-небудь з певною метою; підлещуватися.)

7. “На могилі кобзар сидить / Та на кобзі грає / Кругом його степ, як море / Широке, синіє / За

могилою могила / А там — тільки мріє” (Тарас Шевченко). – (Мрії – ледве виднітися, бовваніти; ледве світитися; мерехтіти; світати.)

8. “Ця духота й цей сопух запаморочували доразу кожного свіжого, що входив до хати...” (Лесь Мартович). – (Сопух – сморід.)

9. “Чудесний весняний день... Сонце... Ось-ось розбрунькнуться каштани...” (Остап Вишня). – (Розбруньковуватися – розтулятися, розкриватися (про бруньки, квіти, листя).

10. “Сонце грає промінням, весняний легіт жене по небесній блакиті як пух легенькі білі хмаринки...” (Михайло Коцюбинський). – (Легіт – легкий приймний вітерець.)

Ведучий

Не посміяй забути
Маминої мови.
Нею квітне поле,
І гудуть діброви.
Можеш призабути
Запах руди-м’яти,
Але рідну мову
Мусиш пам’ятати.

Батьки

Можеш не впізнати
Голосу діброви,
Та не смій зректися
Маминої мови.
Бо як відречешся,
Кине тебе пісня,
Будеш ти без неї
Наче вишня пізня.

Любіть свою мову й ніколи
Її не забудьте в житті.
А хто свою мову забуде,
Той серце забуде своє.

Вона, як зоря пурпурова,
Що сяє з небесних висот,
І там, де звучить рідна мова,
Живе український народ.

Мово рідна, слово рідне!
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
А лиш камінь має.

Як ту мову можна забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила.

От тому плекайте, діти,
Рідненькою мову
І учіться говорити
Своїм рідним словом.

Ведучий

Вже кінчилось свято.
І прощатись нам пора.
Ми бажаємо Вітчизні.

Разом. Щастя, миру і добра.

Відкрите заняття за участю батьків

Я ціную хліб та працю людей

МЕТА: розвивати пам'ять, зв'язне мовлення, мислення, спостережливість. Розширювати знання дітей про вирощування хліба,

про працю хлібороба, доводити до відома, що хліб – найцінніший продукт харчування, для отримання якого потрібно докласти немало зусиль. Збагачувати словник назвами професій та атрибутів, що супроводжують процес виготовлення та вирощування хліба (механік, тракторист, комбайнер, мельник, пекар, шофер, агроном, елеватор). Виховувати повагу до праці хлібороба, бережливе ставлення до хліба. Виховувати інтерес до спільної з батьками діяльності.

Матеріали: плакати, ілюстрації з книжок, вирізки з газет та журналів, аудіозапис пісні «Чим пахне хліб», колоски пшеничні, коровай на вишитому рушнику, вишивана скатертина, дві ляльки хлопчик і дівчинка в українському одязі, прапор України, ілюстрований матеріал на тему: «Шлях зернини».

Попередня робота: розподіл між батьками завдань щодо участі у занятті, вивчення з дітьми віршів, підготовка сімейних колажів «Хліб у моїй родині»

Хід заняття:

Вихователь

Добрий день вам, люди добрі!
Щиро просимо до господи!
Раді вас усіх вітати,
Щастя і добра бажати!

Хай буде вам всім затишно, тепло, хай щира розмова і бесіда мудра в душі розквітає вашій. До нас завітав найпочесніший гість. А щоб дізнатися що це за гість, треба відгадати загадку.

Хвалить його кожен,

Любить його кожен.

І дня ми прожити

Без нього не можем. (Хліб!)

Вихователь

Так. Це – хліб.

Дорослий (вносить хліб на вишитому рушнику)

Ось він – хлібчик запашний,

З хрустом шкірочки смачним.

Ось він – теплий, мов налитий,

Щедрим сонцем золотий

І на стіл. У кожен дім

Завітав, з'явився він.

Дитина В нім здоров'я наше, сила,
 В нім чарівне є тепло.
 Скільки рук його ростило,
 Доглядало, берегло.

Вихователь Ось він на вишиванім рушнику сяє, як сонце
ясне. За всіх часів, народів було найбільшою святістю, коли лежав на
столі хліб. «Якщо у домі пахне хлібом – тут злагода та щастя» - так
казали наші бабусі та дідусі. «З'їж шматочок хлібця, бо в ньому сила
твоя». Хліб – це найдорожче золото на землі. Золота пшениця – символ
нашої України. Недарма частина нашого прапора символізує сонце або
золоті пшеничні лани. Хлібом могутня наша Україна. Хліб назавжди
лишається прекрасним дивом, витвором рук людських.

І сьогодні ми будемо з вами говорити про тяжку працю хліборобів, які
виросують хліб, які силу своїх рук, натхнення душі віддають землі.
Земля – наше багатство, наша щедра годувальниця, коли вона в
бережливих, добрих руках господаря.

Народна мудрість говорить:

-Де починається хліб?

-У тісті.

-Де починається тісто?

-У борошні.

-Де починається борошно?

-У зерні.

-Де починається зерно?

-У землі.

-Де починається земля плодovита?

-У руках працьовитих!

Роздивіться уважно ілюстрації. Як називають цих людей? (*механік, агроном, тракторист, комбайнер, мельник, пекар, шофер*)

Так, це – хлібороби. Ваші батьки багато знають про їх працю.
Послухайте їх.

Дорослі (*демонструють ілюстрації та розповідають*)

1. Механіки – доглядають техніку: трактори, комбайни, плуги, машини.
2. Агроном – дбає про посіви, піклується, щоб їм не докучали хвороби, шкідники та бур'яни.

3. Тракторист управляє трактором та обробляє землю, щоб вона дала гарний врожай, щоб посіви сходили дружно і швидко.
4. Комбайнер управляє комбайном за допомогою якого обробляють пшеницю або жито від бур'янів та збирають урожай.
5. Мельник приймає зерно, щоб змолоти його на борошно.
6. Пекар з борошна випікає хліб, калачі, булочки, рогалики.
7. Шофер перевозить зерно з поля до млина, а інші шофери перевозять готовий хліб до магазину.

Вилователь Уявіть собі тихий зимовий вечір у селі. *(звучить фонова музика, на стіну проектується відео супровід віршів або презентація)*

Снігом вкрита вся земля – спить вона, але людям не до сна.

Ти приходи скоріш Весна!

Дорослі

1. Чути стукіт із майстерні це механіки – майстри,
Роботящі руки ремонтують трактори, нагострюють плуги.
2. Агроном в халаті білім зайнятий важливим ділом:
Він насіння перевіря. Ти приходи скоріш Весна!
3. Ми продовжуємо розмову. І на дворі вже весна
Відпочила ти земля, агроном сказав: «Пора! Ви заводьте трактора!»
4. Щоб родила пшениченька рясно, необхідно поле зорати завчасно.
Трактор тягне плугів сім,
Тракторист працює в нім.
Гострозубу борону трактор в полі поводив
Мов перину, землю підпушив
5. Кожній людині треба знати,
Що весняний день може рік годувати.
Сіють сіялки зерно
Ляже в ґрунт сирий воно.
А як дуже сонечко пригріє,
лан зеленим килимом укріє.
Під весняним дощиком пшениця
виростати буде й колоситься.
Непомітно літечко настане,

Хліб пахне працею людською
Хліб пахне соками земними
Любов'ю трударів і радістю земною
Духмяно пахне хліб.

Пісня «Про хліб» П. Воронька

(<https://www.youtube.com/watch?v=BQ2XWBI90rc> ,
<https://www.youtube.com/watch?v=xjWksIimw88>)

Вихователь
столі.

Хай завжди буде запашний хліб на вашому

Інформація в батьківський куточок

"Сімейні традиції - важливий засіб виховання дитини"

Сімейні традиції та звичаї надзвичайно корисні: вони зміцнюють сімейні узи, роблять життя в колі рідних насиченим і цікавим, прикрашають дитинство і створюють прекрасні спогади на довгі роки. Традиції, які передаються у спадщину чи створюються молодими батьками, – потужний засіб виховання. Те краще, що засвоїть дитина в родині, вона примножить і як естафету передасть наступному поколінню.

Пропонуємо вам кілька прикладів сімейних традицій, які ви можете використовувати у своїй родині або на їх основі створити власні.

- Традиція читати разом і вголос.

Про це достатньо написано, але, на жаль, часто зайнятість, телебачення, витісняють домашнє читання. потрібно спочатку дитині, а вона підросте, читати разом із Важливо при цьому ретельно добирати літературу.

багато
поспіх,
комп'ютер
А читати
потім, коли
нею.

- Спільні ігри.

Спробуйте гратися разом із дітьми і обов'язково мати в арсеналі гру – фаворита, тобто постійну і бажану для всіх. Це можуть бути настільно–друковані ігри, словесні ігри без предметів, ігри, придумані всією родиною, ігри на свіжому повітрі, прогулянки в парк тощо.

- Спільні захоплення.

Створюйте колекції разом з дітьми. Це можуть бути міні – іграшки, міст «кін дер – сюрпризів», наклейки машин, ляльок, марки та ін. Займайтеся справою, яка захопить усіх членів сім'ї.

- Маленькі свята.

Вечірки з приводу подій, що визначають майбутнє когось із членів сім'ї, дуже важливі. Незвичайні святкові «години», «вечори», «дні». Наприклад, «Солодкий вечір», «День радісних зустрічей», «День морозива», «Година, коли можна все».

- Активний відпочинок.

Дітям легше буде визначитися з вибором спортивних захоплень, якщо вони з дитинства займалися спортом з батьками регулярно. Очікування вихідних та обов'язкового походу на футбольне поле, бігову доріжку чи тенісний корт змушує малюків зосередитися на сім'ї.

І пам'ятайте: щоб якась дія стала традицією, її треба повторювати регулярно. Дуже легко забути про прийняте рішення через стрес на роботі і втому. Докладайте всіх зусиль, тоді традиція зміцніє і зможе підтримувати вас довгі роки.

Формування патріотичних почуттів у дітей дошкільного віку

Патріотичне почуття за своєю природою – інтегральне, оскільки об'єднує в одне ціле всі сторони розвитку особистості: моральну, трудову, розумову, естетичну, фізичну.

Воно формується поступово під впливом навколишнього середовища та інших виховних чинників. Бути патріотом – означає любити материнську мову, свій дім, батьків і усіх людей, природу рідного краю, звичаї, шанувати традиції народу, людську працю, прагнути не лише зберегти духовні скарби народу, а й примножувати їх. Саме ці проблеми і є визначальними у громадському вихованні дітей дошкільного віку.

Патріотизм – це, образно кажучи, сплав почуття й думки, осягнення святині - Батьківщини – не тільки розумом, а й передусім серцем... Патріотизм починається з любові до людини.

*Патріотизм починається з колиски
(Василь Сухомлинський)*

Людина сильна своєю громадянськістю, своїми почуттями любові до рідної землі, до духовних надбань свого народу..

Дитина набирається вражень та знань про навколишнє: про близьких людей, про свою милу Батьківщину, які залишають у душі її незабутні спогади на все життя. З ранніх років закладати в малюка готовність захищати й примножувати здобутки народу, рідного краю. Як відомо, у житті є різні цінності. Але є й такі святині, які ні з чим не можна зіставити і порівняти. Вітчизна, ввіданість рідній землі й народові.

Виховання любові до своєї країни ми поєднуємо з поданням дитини елементарних знань про державу і право, про національну символіку – Державний герб, Прапор, Гімн, з вихованням поваги до символів української держави. Ознайомлення дітей зі звичаями, традиціями, народними обрядами, малими жанрами фольклору.

Проблема громадянина-патріота давня, як світ. Вона постала перед людством тоді, коли виникла перша держава. Патріотичне виховання створює певні передумови громадянської поведінки. Однак це лише передумови. Любов до Вітчизни починається з любові до своєї Малої Батьківщини – місця, де людина народилася. У цьому зв'язку, як нам здається, величезного значення набуває визначення мети, завдань, змісту та засобів патріотичного виховання дітей дошкільного віку.

До основних завдань патріотичного виховання старших дошкільнят належать:

- формування любові до рідного краю (причетності до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, міста);
- формування духовно-моральних взаємин;
- формування любові до культурного спадку свого народу;
- виховання любові, поваги до своїх національних особливостей;
- почуття власної гідності як представників свого народу;
- толерантне ставлення до представників інших національностей, до ровесників, батьків, сусідів, інших людей.

При ознайомленні з природою рідної країни акцент робиться на її красі, розмаїтті, багатстві, на її особливостях. Діти повинні отримати уявлення про те, які тварини живуть в наших лісах, які ростуть дерева, за яким деревом можна відразу визначити Україну („Без верби і калини нема України”), які квіти цвітуть на українських полях і луках (кульбабки, волошки, маки).

Важливим напрямком роботи по вихованню любові до Батьківщини є формування у дітей уявлень про людей рідної країни.

Перш за все необхідно згадати тих людей, які прославили нашу країну - художників, композиторів, письменників, винахідників, вчених, мандрівників, філософів, лікарів (вибір залежить від вихователя). Необхідно на конкретних прикладах, через конкретних людей познайомити дітей з „характером” українського народу (творчі

здібності, вмiість, пісенність, гостинність, доброзичливість, чутливість, вмiння захищати свою Батьківщину).

У народі кажуть: добрий приклад — кращий за сто слів. Втілюючи цей мудрий педагогічний прийом у житті, педагогам необхідно запрошувати до дитсадка відомих людей, фахівців, чiї справи гідні наслідування та популяризації і можуть стати прикладом для малят. Діти бачать, що звичайні люди, які їх оточують, пишуть гарні вірші, випікають смачні хліби, керують складними машинами та механiзмами, виборюють нагороди у спортивних змаганнях тощо. Тож і наші малюки, коли виростуть, стануть особистостями. Цікавими і повчальними стануть бесіди, спрямовані на прищеплення шанобливого ставлення до різних професій та власне праці, зокрема екскурсії на промислове чи сільськогосподарське виробництво. Малюки, спостерігаючи, як народжуються речі чи продукти, переконуються, як багато терпіння, енергії та вмiння докладають люди, аби на столі з'явилися смачні булочки, малюки одягнули гарне вбрання, розважились цікавими іграшками.

Наочними та вельми цікавими для дітей є розмова про працю своїх батьків. Під час неї має вестися щира й цікава бесіда про батьківську роботу, яка дуже корисна для суспільства. Провідною у цих бесідах має бути думка про працьовитість українців як їхня національна риса.

Неабияке значення для виховання свідомого громадянина є прищеплення шанобливого ставлення до героїв війни, ветеранів, до пам'яті про тих, хто загинув, захищаючи Вітчизну; поваги до воїнів — захисників, кордонів Батьківщини. Діти з щирою вдячністю йдуть разом із батьками до обеліска Слави, покладають квіти. Дуже великий вплив мають бесіди, зустрічі з ветеранами, екскурсії, використання пісень, віршів, наочного матеріалу.

Ознайомлення з рідним містом - один із засобів патріотичного виховання дітей дошкільного віку.

Успішний розвиток дошкільнят при ознайомленні з рідним містом можливий лише за умови їх активної взаємодії з оточуючим світом емоційно-практичним шляхом, тобто через гру, предметну діяльність, спілкування, працю, навчання, різні види діяльності, властиві дошкільному віку.

Здійснення діяльнісного підходу до залучення дітей до історії, культури, природи рідного міста, тобто вибір самими дітьми тієї діяльності, в якій вони хотіли б відобразити свої почуття, уявлення про побачене та почуте (творча гра, придумування оповідань, виготовлення поробок, придумування загадок, аплікація, ліплення, малювання, проведення екскурсій, участь у благоустрої території, охороні природи і т. п.).

Корисним стане залучення дітей до участі в міських святах з тим, щоб вони могли долучитися до атмосфери загальної радості та піднесеного настрою. Познакомитися із жителями рідного міста – носіями соціокультурних традицій в народних ремеслах, танцях, піснях – важлива місія батьків.

Консультація для батьків

Українська народна пісня – душа українського народу

Українська народна пісня є унікальним явищем у світовій культурі. Вона вражає розмаїттям жанрів, стилів, глибиною змісту, незбагненою й незрівняною за своєю красою й простотою поезії.

Бо ж не дарма народна пісня творилася протягом тисячоліть, а, отже, пройшла такий відбір, якого не знав жоден музичний жанр.

Чим уважніша людина до народної пісні, тим легше вона відрізняє зерно від сміття, тим багатша її пожива від цілющої сили справжньої пісні.

В чому ж терапевтична дія пісні? Це так званий спеціалізований жанр, у якому майже нічого, іншого, крім емоцій немає. Ще вагітною, майбутня мама вивчає колискові, які незабаром співатиме дитині. Під часу співів і на матір, і на дитину накочуються цілющі хвилі...

Наші предки підсвідомо відчували, що ї колискова пісня має лікувальну (психотерапевтичну дію). Через незбагненно прості й мудрі, теплі гойдання колискового ритму й маминої інтонації

передаються дитині душевна рівновага, любов і довір'я до всього живого, один до одного. Нажаль, дійсність не завжди прекрасна. Та в душі дитини вже сформувався перший захисний рудут – в пам'яті дитини залишається інформація про те, що в житті більше доброго, ніж поганого. Достеменно відомо, що діти, які не знали, не чули, не сприймали у своєму ранньому дитинстві ні колискових, ні повчальних забавлянок чи пестушок, ні приповідок, зростають черствими до людської біди і горя, жорстокими до людей і тварин, загальмованими до навчання і сприйняття оточуючого. Не соромтесь плакати, слухаючи гарну пісню. Дайте волю сльозам. Це ваше очищення. Пісня лікує вашу думку – це відома імпірично знайдена істина.

Лікувальна функція української народної пісні є очевидною і на фізіологічному рівні. Людина свідомо чи несвідомо знаходила найздоровіший, найефективніший спосіб дихання. Недарма дихальні вправи були особливим об'єктом уваги найдавніших лікарів, жреців, воїнів, філософів. Швидкий вдих і повільний видих в узагальненому розумінні це й є пісня. Але незрівнянно глибшою й важливішою функція української народної пісні є на рівні психологічному. Пісня непомітно й завжди несподівано допомагає стати віч-на-віч із своєю бідою, душевною травмою. Бо людині властиво ховатись від власних психічних травм, не визнавати та не помічати їх – це надто болісно. Тому важко лікувати психічні хвороби.

Через емоційний канал пісня розкриває людині суть її душевної травми, акцентуючи на добрі, красі. Реакцією на розуміння будуть сльози.

В нашому сучасному стрімкому житті тепер майже не чути в домівках колісанок наших бабусь. На жаль, зникають українські народні пісні перлини-приповідки, забавлянки, віршовані смішинки, гумористичні небилиці. А чи варто нехтувати народним досвідом?

Пропонуємо перелік пісень, які доцільно вивчати з дітьми.

1. Ой минула вже зима (веснянка)
2. Ой ти красна весно (веснянка)
3. Катерина і Василь (веснянка-гра)
4. Котик і мишка (веснянка-гра)
5. Ой весна, весна та й весняночка (веснянка)
6. Жили у бабусі
7. Ой виїду я за ворітечка, або Грушка (веснянка-гра)

Кажуть, хто у нас на світі
Вік свій праведно прожив,
Хто умів людей любити,
Зла нікому не робив —
Бог послав того на небо
Ясно зіркою сяять..

Донька

Правда, мамо?
То все душі,
А не зорі там горять?!..
Так навчи ж мене, матусю,
Щоб і я так прожила,
Щоб добро робити вміла,
І робить не вміла зла.

ВЕДУЧИЙ Як чудово сказано; "Щоб добро робити вміла і робить не вміла зла...". Мати і батько - найрідніші і найближчі кожному з нас люди. Вони дають нам життя, батьки вчать нас перших людських правил, живлять наш розум, вкладають в уста добрі слова.

ВЕДУЧИЙ У народі кажуть: "Сім"я щаслива та , у якої 7 "Я" (у кого більше тих «Я», у кого менше) - це діти, батьки, бабуся, дідусь.

ВЕДУЧИЙ Сім"я, мов сонечко, зігріває людину від народження і до самого кінця життя. Вона є осередком любові і тепла для людини, і як добре, коли всі члени родини розуміють один одного, поважають думку всіх родичів, підтримують один одного у важкі хвилини життя. Недарма існує безліч мудрих народних висловів про родинні стосунки. Давайте послухаємо їх:

(вибігають діти і говорять)

Свого домагайся, роду не цурайся.
Які мама й татко, таке й дитятко.
Шануй батька й неньку, буде тобі гладенько.
Дитина - дзеркало сім"ї.
Яка хата, такий тин, який батько, такий син.
Нема такого краму, щоб купити маму.
Один рід, один плід, який рід, такий плід.
Який куц, така й хворостина, який батько, така й дитина.
Годуй діда на печі, бо й сам будеш там,

У кого є ньєнка, у того Й голівка здоровенька

На роду все написано

Нема цвіту білішого, як цвіт на калині, нема в світі
ріднішого, як мати дитині.

ВЕДУЧИЙ В.О.Сухомлинський, відомий нам усім педагог говорив так: "Якщо ви хочете стати неповторною особистістю, якщо ви мрієте залишити після себе глибокий слід на землі - то не обов'язково бути видатним письменником або відомим вченим - ви можете засяяти яскравою зіркою неповторної індивідуальності виховавши хороших дітей: хорошого сина, хорошу доньку. Це і життєва мудрість, це і майстерність, це і мистецтво. Діти - це не тільки джерело радості. Діти - це щастя, створене вашою працею, (хто як працює, так і має)

ВЕДУЧИЙ Зібравшись сьогодні такою великою родиною, як же нам не згадати ще про одне з кращих людських почуттів - КОХАННЯ. А саме - кохання батька і матері, адже їхнє кохання, повага один до одного гак необхідні дитині, як сонце, під яким розцвітають в маленькій душі всі кращі якості. Чоловік і жінка - це дві нотки, без яких струни людського серця не дають повного звучання.

ВЕДУЧИЙ Сад зелений, а у ньому
гордий дуб шумить гілками,
Дім красивий той, що в ньому
Тато наш із нами.

... Тато, батько, татуньо, татко і, навіть, папа - рідне, близьке всім слово.

В Україні споконвіку тато вважався господарем. Саме на нього покладалися обов'язки піклуватись про родину, годувати її та захищати. Батькове слово, батьків приклад, батьків наказ були законом для дітей. Його власний приклад, ставлення до матері, дружини, його чесність, власна гідність - непомітно засвоюються дітьми і мають величезне і вагоме значення у вихованні дітей.

ВЕДУЧИЙ Жінка, дружина, подруга, майстриня, господиня, берегиня домашнього вогнища. Але крім цього всього вона - МАТИ. І в цьому її найважливіше призначення. Тому, що найсвятіше в жінці – материнство.

Пташка завжди радіє весні, а дитя - матері.

ВЕДУЧИЙ

Давайте всі разом задумаємось на таким

питанням;

- Що може зробити батько, щоб його дитина була щасливою? (мабуть у всіх виникло безліч різних думок з цього приводу). Будемо дискутувати чи кожний залишиться зі своєю думкою, але давайте прислухаємось до народної мудрості: Найбільше щастя, яке може зробити батько для своїх дітей, це вірно і сердечно любити їх маму!", (аплодисменти)

ВЕДУЧИЙ

З цього приводу ми хочемо запропонувати вам послухати запис ваших дітей, як діти відчувають, бачать кохання, повагу батьків в своїй сім'ї. (аудіозапис).

ВЕДУЧИЙ

Повернемося до нашої розмови про родину. Із сивої давнини серед людей утвердився погляд на родину, як на святиню;

- з родини йде життя людини;
- без сім'ї немає щастя на землі
- тому роду не буде переводу,
в якому всі живуть і мають згоду,

ВЕДУЧИЙ

На жаль наше сучасне життя складається так, що мало родин проживає разом зі своїми старшими родичами. А проживають бабусі, дідусі на відстані, зустрічаємось з ними рідко. А як люблять маленькі онучата припадати до бабусиних лагідних натруджених рук, слухати з дідусевих вуст цікаві історії, чарівні казки.

ВЕДУЧИЙ

Вони, дійсно, є першими наставниками своїх онуків,, їхніми справжніми порадиниками та вчителями. Як радісно діти сприймають звістку про поїздку до бабусі і дідуся. Не обділяйте своїх дітей зустрічами з ними, ніколи не забувайте про них і нехай стежка до їхніх осель завжди буде вибитою вами та онуками.

(Вірш Л. Костенко «Українське альфреско»)

Над шляхом, при долині, біля старого граба,

де біла-біла хатка стоїть насамоті,

живе там дід та баба, і курочка в них ряба,

вона, мабуть, несе їм яєчка золоті.

Там повен двір любистку, цвітуть такі жоржини,

і вишні чорноокі стоять до холодів. -

Хитаються патлашки уздовж тої стежини,

І стомлений лелека спускається на хлів.

Чиєсь дитя приходить, беруть його на руки.
А потім довго-довго на призьбі ще сидять.
Я знаю, дід та баба - це коли є онуки,
А в них сусідські діти шовковицю їдять.
Дорога і дорога лежить за гарбузами.
І хтось до когось їде тим шляхом золотим.
Остання в світі казка сидить під образами,
Навшпиньки виглядають жоржини через тин.

А зараз давайте послухаємо пісню А.Горчішемдаго
«Приїжджайте частіше додому».

ВЕДУЧИЙ А тепер запрошуємо наймолодше покоління
всіх родин. (заходять діти)

Дитина Усміхається лагідно сонечко,
Визира з-за квітучих гілок,
Бо сьогодні снічочки і дбнечки
Запросили сім'ю в дитсадок.

Дитина Для вас, наші рідні, пісня лунає,
Для вас, наші рідні, веселий танок.
Приймайте вітаним щиросердечні
Від ваших коханих оинів і доньок.

Дитина В оце родинне свято
Гараздом всіх вітаю.
Без журби та у здоров'ї
Довго жити всім бажаю.

Дитина Добро хай ішнує у вашому домі,
І мир нехай буде завжди.
Здоров'я міцного і щедрої долі
Бажаєм на довгі роки.

діти сідають, дитина зі свічкою в руках говорить молитву

Ой, Ісусе, я твоя дитина чемна.,
Я до тебе руки возношу,
Я в тебе здоров'ячка прошу
Для мами, для тата.
Для: всієї родини,
Послухай, Ісусе, молитву малої дитини.

ВЕДУЧИЙ Діти, вслухайтесь в такі слова: бабуся,
бабусенька, бабуня-солодуня!.. яке ніжне, тепле і лагідне олово.

Пам'ятати будем,
І в життя твою науку
Понесемо всюди.

Хай тебе в твоїй онуці
Бог не опускає.
Хай тобі крепке здоров'я
Й силу посилає." -

А до того, наш дідусю,
Хай ще на додаток
Гордість дасть тобі й утіху
З нас, своїх внучаток.

ВЕДУЧИЙ Після трудового дня цілком доречі, щоб був у нас дійсно чудовий вечір. Управившись з ділом, хіба нам не варто зустрітися ще й з дитячим жартом.

ДИТИНА. Вірш «Батьки - чомучки»

Ну і мама! Ну і тато!
Наче справжні дошкільнята!
Нічогосінько не знають –
Смішно і сказати комусь!-
Бо щодня мене питають
Лиш одне: "Чому" й "чому" ...

-Ти чому образив Віту?
- А чому отримав двійку?
- А чому прийшов так пізно?
- Та чому в шкарпетках різних?
- А чому не стелиш постіль?
- Ти чому це вірш не учиш?
- І чому такий синець?

Ох! Настане мій кінець!

Не поясниш їм ніколи
- Хоч би дуже захотів...
- Треба їх віддати до школи
- Хай спитають вчителів!

ДИТИНА Вірш «Новий закон»

Коли б начальником я став
Хоч на одну годину,
То я б одразу наказав

Закон ввести єдиний:
У дні святкові й вихідні
Батьків не допускати
Без нас у парк, на стадіон,
До цирку, до театру !
Ще й всюди входи спорядив
Словами охоронними:
«Вхід без дітей для всіх
батьків суворо заборонено!».

Жарти дітей Їла Катя паляницю.
Пригостила нею кицю.
Киця бігає по хаті:
Чим же я віддячу Каті?
Як стемніло, киця в ліжко
Принесла Катрусі мишку.

Що ведмедику з тобою?
Чом ти спиш завжди зимою?
Сплю, бо сніг і хуртовина
Це не мед і не малина.

Дитина Кролик сплів нову корзину з соковитої лозини
Плів, старанно виплітав біля річки серед трав.
Ось куплю я капустину, покладу в нову корзину,
Понесу мерщій до хати, буду доню годувати.
Доня з'їла капустину, швидко схрумала корзину.
Каже: татку, принеси ще корзину із лози,
хай в корзині буде пусто, з'їм її і без капусти.

ВЕДУЧИЙ Мабуть настав час пограти, бо діти й гра
невідемні. То ж давайте всі разом побуваємо трішечки в дитинстві і
пограємою пропонуємо вам конкурсні ігри-змагання.

I. конкурс "Математичний"

- Для дітей вірші-задачі
- для дорослих вірші-задачі

II. Дитяча гра-розминка "Де ви були?" (поділ дітей на 2 команди)

- для дорослих "Хто довше буде рахувати" (замість парного числа назвати тварину)

II. конкурс "Пісенний" (2 команди всіх присутніх)

- хто більше знає дитячий пісень (хто кого переспіває),
 ВЕДУЧИЙ До вашої уваги виступ наших драматургів-початківців. Казка "Зайчикова хатка"
 ВЕДУЧИЙ (з дітьми) На Поділлі дуже здавна є традиція в нас славно -
 ДИТИНА . Хліб пекти з доброї пшениці воду брати з чистої криниці,
 ВЕДУЧИЙ І на Хмельниччині - чудовий звичай, яким пишається наш край.
 ДИТИНА Підносити своїй родині в знак пошани пахучий традиційний Коровай
Заходять двоє дітей і вносять коровай
 ДИТИНА Хліб на столі — доля в руці, щастя вітається, Нехай доля вас не цурається, коровай пухкий рум'яний від щирого серця прийміть від нас.
 ВЕДУЧИЙ Нехай люди бачать, а онуки вчаться старших поважати, честь роду берегти.

Вечір відпочинку

«А ну-мо бабусі, дідусі, а ну-мо, онуки!»

ВЕДУЧИЙ 1 Добрий вечір !
 ВЕДУЧИЙ 2 Добрий вечір ! Чудова ця фраза, вона вас єднає з нами відразу..
 ВЕДУЧИЙ 1 Після дня трудового цілком до речі,
 Щоб був в нас дійсно чудовий вечір!
 Упоравшись з ділом хіба нам не варто,
 Зустрітись з танцем, піснею, жартом.
 ВЕДУЧИЙ 2 Сьогодні до нас завітали самі шановані гості, бабусі і дідусі зі своїми внучатами. Ми раді вітати Вас всіх і сподіваємось, що від сьогоднішньої зустрічі у вас залишаться найщасливіші спогади. І сьогодні у нас в гостях присутні : (називає прізвища)

ВЕДУЧИЙ 2 Сім'я, мов сонечко, зігріває людину від народження і до кінця днів. Вона є осередком любові і тепла для дитини, дає їй перші уявлення про доброту, культуру поведінки, моральність. і тому вкрай важливо щоб у родині панувала злагода і повага до всіх її членів.

ВЕДУЧИЙ 1 Як добре, коли в сім'ї мир та злагода, коли всі члени родини розуміють одне одного, не сваряться і ніколи не ображають одне одного. Особливо вам, діти, треба шанобливо ставитись до своїх найстарших родичів - бабусів, дідусів. Вони - коріння сім'ї, прожили велике і довге життя, багато вміють і знають, можуть дати нам мудру пораду. Зараз вони найстарші у сім'ї, частіше хворіють, тому, діти, вам треба бути уважними до них, допомагати їм у всьому, бажати їм здоров'ячка і завжди говорити теплі, ніжні, лагідні слова. Тоді в родині буде затишно і радісно, ніхто не буде сердитись.

ВЕДУЧИЙ 2 Існує мудре народне прислів'я: *"Жінка дійсно становиться матір'ю, а чоловік - батьком лише тоді, коли у них з'являються онуки"*. А яка ваша думка щодо цього вислову? Обмін думками)

ВЕДУЧИЙ 1 Бабуся і дідусь - це люди омудрені великим життєвим досвідом, знаннями дитячої тендітної душі. Це - найрідніші, найкоханіші кожному з нас люди! Вони вчать нас людських правил, вкладають у наші вуста найщиріші і найтепліші слова.

ВЕДУЧИЙ 2 В знак подяки за все хороше послухайте сьогодні ці приємні і найтепліші слова від своїх внучат. Вони, сподіваюсь, зігріють ваші душі!

Вірші читають діти:

1. "Любий, добрий наш дідусю"
2. "З бабусею"
3. "Я вже велика"
4. "Ми з бабусею друзі"

ВЕДУЧИЙ 1 Мабуть настав час розпочати конкурс "А ну-мо, бабусі, дідусі, а ну - мо, онуки;".

Давайте всі разом побуваємо трішечки в дитинстві і розпочнемо конкурс музичною грою "Знайди мене", а учасниками гри будуть бабусі і онуки. Цікаво, хто ж переможе, бабусі чи внуки?

I конкурс. Музична гра "Знайди мене"

ВЕДУЧИЙ 2 . А тепер час позмагатися і дідусям!

II конкурс "Чия кулька найбільша"

Поки грає музика дідусі надувають кульки, за величиною кульок шикуються в колону і крокують по залу, всі аплодують.

ВЕДУЧИЙ 1 Слідуючий конкурс «Психологічний» - дуже простий, легкий конкурс. В ньому приймають участь всі. Всього-навсього потрібно дати відповіді на запитання. А запитання підготував спецкоресподент.

1. Вашу улюблену вазу онук випадково розбив. Ваші дії?
2. Ти прийшов з дитячого садочка увечері і помітив, що у бабусі поганий настрій. Що ти приємного придумаєш для бабусі?
3. У дідуся день народження. Що ти йому в цей день побажаєш?
4. Уяви що ти дуже давно бачила свою бабусю (живе в іншому місті). І ось ви одержали телеграму, що бабусю їде в гості. Мама спекла бабусин улюблений торт, тато купив для неї квіти, а що ти приготуєш для бабусі?

ВЕДУЧИЙ 2 Заморились, мабуть, наші бабусі та дідусі від конкурсів. Давайте діти, для них зробимо приємний сюрприз – концерт.

1. Танок "Модниці".
2. Казки.
3. Пісня « Мій дід»
4. Пісня "Молода бабуся"
6. Вірш "Друзі"
7. Коломийки
8. Танок з парасольками « Таємна подорож».

ВЕДУЧИЙ 1 Слідуючий конкурс "Математичний". Математика - цікава і потрібна наука як для дорослих, так і для дітей. Спочатку завдання буде для дітей, а потім і для бабусь, дідусів.

Гра для дітей "Будь уважним" по сигналу ведучої шикуватись по2, по3, по 1, по 4, і т.д.

Для дорослих: виходить дві сім'ї, в конвертах дається завдання: хто з геометричних фігур швидше викладе тварину.

Для дорослих завдання: хто краще порахує, не називаючи парне число, а замість нього називати тварину, без зупинки, хто зупинився той програв.

ВЕДУЧИЙ 2 Конкурс "Пісенний". А то як же на Україні без гарної пісні!!!

Колись в давнину, тихим вечором, збиралась вся родина, дорослі і малі - як і ми сьогодні, і починалось те, про що старші згадували з лагідною посмішкою та задоволенням, а малі проносили через усе життя - як один із дорогоцінних спогадів дитинства, як найсвітліші - хвилинки.

ВЕДУЧИЙ 1 І завжди такі вечори супроводжувались байками, жартами, казками і звичайно чарівною піснею. Пісня - це жар-птиця, яка приносить духовну насолоду. Вона причащає, розвіює смуток, повертає надію, благословляє на добро.

ВЕДУЧИЙ 2 Адже охочі до сварок і пересудів молодиці ніколи не співають, бо спів і зло зовсім несумісні. А ті, хто гарно співає, є дуже добрі, ніжні, щедрі душею і вчинками люди. Вони притягують, як квітуча вишнева гілка в саду.

Давайте разом всі та заспіваємо!

Співають українську пісню, запропоновану батьками чи дітьми.

ВЕДУЧИЙ 1 Діти, а чи сподобалась вам пісня? Ви теж знаєте багато пісень? А чи не хочете позмагатись з бабусями, дідусями - хто знає більше пісень?

Онуки по черзі з дорослими співають, хто кого переспіває.

ВЕДУЧИЙ 2 На Поділлі дуже здавна,

Е традиція в нас славна.

Хліб пекти з доброї пшениці.

Воду брати з чистої криниці!

ВЕДУЧИЙ 1 І на Хмельниччині - чудовий звичай,

Яким пишається наш край,

Підносити урочисто в знак пошани

Пахучий, традиційний коровай.

Заходить в зал двоє дітей в українських костюмах і вносять коровай,

Дівчинка: Хліб на столі - доля в руці!

Щастя нехай з вами вітається,

нехай вас доля ніколи не цурається!

Хлопчик : Коровай пухкий, рум'яний

Від щирого серця прийміть від нас!

ВЕДУЧИЙ Нехай люди бачать, а онуки вчаться, старших поважати - честь берегти!

Звучить аудіозапис пісень, всі пригощаються короваєм з чаєм.

«Мама моя рідна...»

Матеріали та обладнання: аудіозаписи спокійної музики, дитячих пісень до дня Матері, одяг для гри.

Мета: показати, значимий для дитини образ мами; формувати моральні емоції дітей; виховувати любов і повагу до найдорожчій людині - матері, сприяти створенню теплих взаємин у сім'ї.

Хід заходу:

На фоні спокійної музики ведучі за завісою говорять слова.

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ За день до свого народження дитина запитала у Бога:

- Я не знаю, навіщо я йду в цей світ, що я повинна робити?

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Бог відповів:

- Я подарую тобі ангела, який завжди буде поруч з тобою. Він тобі все пояснить.

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ Але як я зрозумію його, адже я не знаю його мови?

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Ангел буде вчити тебе своєї мови. Він охоронятиме тебе від усіх бід!

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ А як звать мого ангела?- запитала дитина

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Неважливо, як його звать, у нього багато імен, ти будеш називати його МАМА!

(Звучить пісня «Мама»)

Діти заходять в зал і стають півколом.

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ Добрий вечір! Сьогодні ми зібралися в цьому залі заради найближчих людей на світі! Ми вітаємо всіх жінок, яким випала така щаслива і нелегка доля - бути Матір'ю.

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ З Матері починається рід людський. Мати - це найсвятіше в нашому житті, і тому наше свято ми присвячуємо вам, дорогі мами! Сьогодні вас хочуть порадувати своїми виступами, найдорожчі, найулюбленіші, найчарівніші ваші діти!

«Пісня про маму». Діти проходять на стільчики, сідають.

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ Особливі слова потрібні для того, що б віддячити за турботу і за ласку наших мам. Дорогі мами, діти зізнаються вам в любові!

(вірші за вибором вихователів)

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Про маму складено багато прислів'їв, сказано багато хороших слів великими людьми. Зараз ми перевіримо, наскільки вони знайомі нашим мамам!

Гра «Закінчи прислів'я»

«Все прекрасне в людині - від променів сонця і від / молока матері /»

«Ми будемо вічно прославляти ту жінку, чиє / ім'я - Мати/»

«Птах радіє весні, а дитина - /матері/»

«Немає милішого друга, ніж / рідна матуся/»

«При сонечку світло, при / матері – добре/»

«Материнська турбота у вогні не горить і / у воді не тоне/»

«Для матері - дитина до ста років - /малюк /»

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ А що найважливіше для дитини? Це звичайно рідний дім і матуся, яка завжди пожаліє і назве самим добрим і ніжним словом: сонечком, зайченям, кошеним...

Гра «Мамин голос».

Вісім дітей стоять, відвернувшись, відгадують голоси своїх мам

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ Дорогі мами, діти дарують вам половинки своїх сердець!

Танок «Серця половинки».

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Не так багато часу минуло відтоді, коли ви варили різні кашки своїм діткам. Ми зараз перевіримо, чи вмієте ви варити кашу!

Гра «Варимо кашу»

«Сорока - білобока» задумала кашу варити, щоб діток нагодувати.

На ринок пішла і ось, що взяла:

Свіже молоко - так!

Варене салко - ні!

Манну крупу - так!

Солодку моркву- ні!

Солоний огірок - ні!

Ковбаси шматок - ні!

Цукру і солі - так!

Білої квасолі - ні!

Масло топлене - так!
Рибку солену - ні!
Лавровий листок - ні!
Зелений квасок - так!
Чорнослив з родзинками - так!
Бутерброди з шинкою - ні!
Перець болгарський - ні!
Соус Татарський - ні!
Варення із сливок - так!
Картоплю і горох - ні!

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Зазвичай на велике свято запрошують артистів. У нас для вас теж є сюрприз! До нас приїхали артисти! Вони дуже хвилюються, давайте підтримаємо їх оплесками!

Коломийки (виконують хлопці, переодягнені в дівчат).

Всі:

Ми веселі коломийки дружно вам співаємо.
Про життя своє з мамами вам розповідаємо.

1-й дитина.

Маша вимила підлогу, Леся помагала,
Тільки шкода, мама знову все перемивала.

2-й дитина.

Як пригорену каструлю Надя чистила піском,
Дві години «нечепуру» мили вдома всі гуртом!

3-й дитина.

Ми одягли босоніжки на високих каблуках,
Шкутильгаєм по доріжці - лижні палиці в руках.

4-й дитина.

Ми ідемо і під нами вулиця гойдається,
Як же мама ходить прямо і не зашпортається.

5-й дитина.

Підігріли суп і кашу, сіль додали до компоту.
Як прийшла з роботи мама, ох і було їй роботи!

6-й дитина.

Коломийки ми співаєм і завжди вам обіцяєм:
Слухати завжди у всьому – у садочку і вдома!

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ Я знаю, що наші діти дуже люблять переодягатися. А як ви думаєте, ваші мами в дитинстві любили наряджатися? Тоді запрошуйте мам в коло!

Гра « Передай мішок»

(В мішку різні наряди. Під музику передається мішок по колу. У кого опиниться мішок, коли стихне музика, дістає одну річ і одягає на себе).

Гра « Знайди дитину по долоньці»(грає 8 осіб 3 рази)

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ За таку веселу гру дівчата дарують нашим мамам пісню.

«Пісня про маму»

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Ввечері у мами вдома завжди багато справ: попрали, приготувати вечерю, прибрати в квартирі. А хто ж донечку спати вкладе? Звичайно тато! Як гарно вміє співати колискову один з наших татусів.

Пісня «Коліскова» у виконанні тата.

Діти стають у півколо.

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ Ці рядки діти присвячують милим, дорогим, коханим, єдиним нашим мамам!

МОЛИТВА ЗА МАМУ

Нічка заглядає, стукає в вікно,
Тихий сон до хати проситься давно.
Стану на колінця – ручки я складу,
У молитві Бога попрошу.

Приспів:

Я благаю, Боже,
Боже дорогий.
Дай здоров'я, щастя
Матінці моїй.
Щоб моя матуся,
Зірочка моя,
Щоб завжди щаслива,
Радісна була.
Місяць, наче човник,
Зіроньки малі,
Тихий сон, як котик,
Ходить по землі.
Стану на колінця – ручки я складу,

У молитві Бога попрошу.
Приспів:
Я благаю, Боже,
Боже дорогий.
Дай здоров'я, щастя
Матінці моїй.
Щоб моя матуся,
Зірочка моя,
Щоб завжди щаслива,

В кінці пісні діти кидають повітряні кульки з написаним ім'ям, а мамам пропонується знайти кульку своєї дитини.

ПЕРШИЙ ВЕДУЧИЙ Наш вечір підійшов до кінця. Спасибі вам за добре серце, за бажання побути поруч з дітьми і дарувати їм душевне тепло!

ДРУГИЙ ВЕДУЧИЙ Нам дуже приємно було бачити добрі і ніжні посмішки матусь, щасливі очі дітей! За вашу участь у нашому вечері і за те, що ви завжди з нами і за те, що ви найкращі. Ми говоримо вам «СПАСИБІ!», «МИ ЛЮБИМО ВАС!»

Родинне свято в старшій групі

«Нашому роду нема переводу»

Діти *В зал заходять вихователі і 3 дитини.*

Чом сьогодні радісні ти і я?
Бо прийшла в садочок вся наша сім'я!
Це найкраща в світі матінка моя,
Люба, наймиліша, ясна зоря

Ось сидить татусь – опора він моя
Його привітаю в цьому залі я
Для мене найкращим є його сім'я
І на нього схожим хочу бути я.

Дідуся й бабусю хочу привітати
Ми їх запросили на родинне свято
Чом сьогодні радісні ти і я?
Бо прийшла в садочок вся наша сім'я!

Ведучі Батьки і діти! Діти і батьки
Нерозділиме і одвічне коло .
Ми засіваємо житейське поле,
І не на день майбутній, а на віки!

Між нас не ляжуть вирвані роки,
Бо наша кров пульсує в нашій долі,
Батьки і діти! Діти і Батьки!
Нерозділиме і одвічне коло.

Ми радо вітаємо всіх, хто присутній на нашій сімейній зустрічі
«Нашому роду нема переводу»

А ще нам хочеться, щоб сьогодні родинне свято кожному
принесло радість, щасливу посмішку і приємний душевний спогад.

...Майже три с половиною тисячі років тому, на кам'яних
табличках, які отримав пророк Мойсей на горі Сінай були вирізьблені
слова «Шануй батька твого і матір твою, щоб добре було тобі, щоб
довголітнім ти був на землі». За пошану до батьків Біблія обіцяє добро,
благополуччя.

Є скарби, заховані в землі, є такі, що розташовані на поверхні і
передаються з покоління в покоління. До таких скарбів належить
пам'ять роду. Не вивітрити цю пам'ять, зберегти від байдужості,
передати у спадок онукам і правнукам - ось наше з вами завдання. І
починається воно з найпростішого – шани до батьків своїх, до дідусів
та бабусь.

Під пісню «Українська родина»

(<https://www.youtube.com/watch?v=0BgxDHwsddA>) заходять діти

Діти Рідні мами, рідні тати
Ми вітаємо вас з родинним святом
Ми вас любимо щиро, щиро
Всім бажаємо щастя і миру!

Любіть нас, рідненькі
Бо ми ще маленькі
Хочемо бути на вас схожі
І як ви, такі ж гожі

Вже родинне свято
Гараздом всіх вітаємо
Без журби та у здоров'ї
Довго жити всім бажаємо

Добро хай панує у вашому домі
І мир нехай буде завжди
Здоров'я міцного щирої долі
Бажаємо на довгі роки

Діти сідають

Ведуча Святиню людського духу, скарбницею людських почуттів є сім'я. Великий дар природи продовжити себе в дітях; бачити свою дитину вихованою, яка б успадкувала все найкраще від батька і матері. Якщо твої плани розраховано на рік – сій жито, якщо на десятиліття – саджай сад, якщо на віки – виховуй дітей.

Вірш «Моя сім'я»

Ведуча Сім'я, мов сонечко, зігріває людину від народження і до самого кінця життя. Вона є осередком любові і тепла для людини. І як добре, коли всі члени родини розуміють один одного, поважають думку всіх родичів, підтримують один одного у важкі хвилини.

Пісня «Щаслива сім'я»

Ведуча Існує безліч народних висловів про родинні стосунки. Вам розкажуть їх наші діти.

- ✓ *Нема цвіту білішого,
Як цвіте на калині.
Нема в світі ріднішого,
Як мати дитині.*
- ✓ *Шануй батька й неньку, буде тобі гладенько.*
- ✓ *Яка хата, такий син – який батько, такий син.*
- ✓ *Годуй діда на печі, бо і сам там будеш.*

✓ *Які мама й татко, таке й дитяtko.*

✓ *Свого домагайся, роду не цурайся.*

Ведуча Діти це не тільки джерело радості – це щастя створене вашою працею. (хто як працює, той так і має).

Батько, неньо, тато, татусь, таточко – і ще скільки ніжних слів, якими звертаються діти до голови родини.

Сад зелений, а у ньому

Гордий дуб шумить гілками

Дім красивий той, що в ньому

Тато наш із нами.

Вимогливий, інколи суворий, а любов у нього до дітей стримана. Недарма кажуть в народі: дітей треба любити так, щоб вони цього не знали. Саме така батьківська любов. А любов дітей до татуса – безмежна.

Діти

Добре, в кого тато є,
Дужий, працьовитий:
І поради він дає,
Як то в світі жити,
І за руку проведе
Там, де слизько йдеться:
З ним дитина не впаде
І не спотикнеться.
Він працює цілий день.
А з роботи прийде,
Наче сонце золоте,
В хаті сонце зійде:
Втіха-радість настає,
Гріє всіх, голубить...
Добре, в кого тато є —
Той, що діток любить!
Але бувають і такі ситуації...
Ми ставили в вази букети
А тато читав газету.
Велику-велику газету
Читав...і зів'яли букети.

Ведуча

Діти

Смажила мама котлети

а тато читав газету.
Велику-велику газету
Читав...Ми поїли котлети.

Летіла у Космос ракета
А тато читав газету.
Велику-велику газету
Читав... Повернулась ракета.

мінялося небо сине.
Мінялися дні й планети...
одне лиш завжди незмінне :
Тато і з ним газета!

Пісня «Тато і я»

Ведуча В Україні споконвіку тато вважався господарем. Батько – зразок для дитини. За давніми звичаями без голови родини і за стіл не сідати. Обід починав голова родини, найпочесніше місце за столом - батькове. Але ж і батько, мав бути завжди взірцем для своїх дітей.

А зараз прошу прислухатись до народної мудрості:

«Найбільше щастя, яке може зробити батько для своїх дітей, це вірно і сердечно любити їх маму».

У багатьох із нас найщасливіші хвилини життя пов'язані з матір'ю.

Мама, матінка, мамуся... Заплющи очі, прислухайся і ти почуєш мамин голос. Він живе в тобі, такий знайомий, рідний. Мамин голос, мамині руки, мамині очі, мамине серце. Любов матері – це найбільша святість.

Діти

Чи є в світі що світліше,
Як мамині очі,
Що все зорять за дітками,
Як вдень, так і вночі?

Чи є в світі що щиріше,
Як серденько мами,
Яке б'ється для дитини
Днями і ночами?

Чи є в світі що дорожче,

Як мама кохана,
Що трудиться для дитини
До ночі від ранку?

Пісня «Батькам»(А. Івашина)

Ведуча Із сивої давнини серед людей утворився
погляд на родину, як на святиню

- Тому роду не буде переводу, в якому всі живуть і мають згоду;
- З родини йде житниця людини;
- Без сім'ї немає щастя на землі.

Дорослі

Сім'я –це дерево родинне,
З широким листям на гілках,
Це роздоріжжя,де з дитинства,
Життєвий починаєм шлях.

Сім'я-це те гніздо,з якого,
Всі пташенята у політ,
Летять, але до гілля того,
Вертаються,крізь далеч літ.

Щоб знову у гніздечку тому,
Ще побувати,хоч на мить,
Бо що ще є рідніше дому?
То ж сім'ї ваші бережіть.

Не обминайте добрим словом,
Увагою не обходіть,
Зігрійте ласкою й любов'ю,
Або й сльозами окропіть.

Так дерево сильнішим стане,
І буйним цвітом зацвіте,
Обгорне ніжно вас гілками,
Й корінням глибше проросте.

Ведуча

Бабуся і дідусь – мамині і татові батьки. Вони, дітки, прожили на світі удвоє більше, як ваші мами і татусі. Бачили і знають удвоє більше. І ви, малята, вдвоє дорожчі для них. Бо ви їхні внучата: пташенятка, зайченята іноді навіть поросятка.

Діти вслухайтесь в наші слова: дідусь, дідусенько, дідуню...

Він сильний, поважний, інколи строгий, мудрий.

В народі кажуть:

- *Хто дідуся має, той потіху знає.*
- *Дідусь скаже, як зв'яже.*
- *Дідусеве слівце – як плідне деревце.*

Діти

Дорогий мій дідусю,
Я таке тобі скажу,
Із тобою я дружу,
Ти хороший, ти ласкавий,
Ти привітний, гарний, славний,
Будь здоровий не хворій,
Дідусенько рідний мій.

«Я вчуся у дідуся»

В мене рідний дід такий –
Дуже, дуже майстровий.
Як ремонт – в один момент
Знає різний інструмент.
Ось відкриє він сундук,
Поруч я - його онук,
Бо мені потрібно знати,
Як затиснути лещата,
Як пиляти, як стругати,
Як в житті умілим стати
Біля дідуся я вчуся
Все робити я навчуся!

Ведуча А в досвідченості і мудрості наших бабусь теж ніхто не сумнівається. Все вони вміють, усе знають завжди можуть дати мудру пораду.

Дитина

В мене є бабуся Віка,
Рукодільниця велика.

В'яже, миє вишиває ,
Пиріжечки випікає.
Зробить стрижку - хоч куди,
В перукарню не ходи.
В неї терпіння на все буде,
Стіл накриє – просто чудо.
100 секретів точно знає
І мене всього навчає.
Все пояснює мені.
Я ж продовження її.

Ведуча Бабусі рідненькі – непосиди - внучата дарують вам цей таночок.

Український танок

Ведуча Коли ми поряд із рідними, ми завжди відчуваємось щасливими. Люба малеча, завжди намагайтесь бути слухняними і вихованими, а ви матусі й татусі турбуйтеся про своїх батьків і не завдавайте їм прикрощів. Тоді вашому роду, не буде переводу, бо усі житимуть в злагоді.

Пісня «Родина» (Н.Май)

Свято за участі батьків

«Осінній Ярмарок»

Мета: залучати батьків до відновлення народних традицій та формування у дітей позитивного ставлення до обрядів, народної творчості.

Хід

Ведуча 1

Вітаємо усіх, хто тут зібрався нині,
Вітаємо усіх, хто слухає тут нас,
Вітання шлемо щиро гостям і родині,
На українське свято просимо всіх вас!

Ведуча 2

На рідній Україні нашій здавна,

Існує звичай, добрий, гарний, славний,
 Коли зібрали урожай багатий,
 Вести його на ярмарок продати!

Ведуча 1 Традиції народні ми не забуваймо,
 На ярмарок сьогодні разом завітаймо.
 Шановні гості, любі мами й тати,
 В садочку ярмарок, в садочку нині свято!

Ведуча 2 Сьогодні ярмарок, хай музика звучить,
 Хай лине пісня, як без пісні жить!
 Сьогодні ярмарок, і як завжди ведеться,
 Нехай він піснею веселою почнеться!

***Вхід – танець дітей під пісню « Сорочинський ярмарок»
 Сідають на стільчики.***

ДИТИНА Дивне свято ярмаркове,
 розцвіло усе навколо.
 Кольоровими квітками,
 мальованими лотками.
 І куди не глянеш, всюди,
 люди, люди,люди!

ДИТИНА Там питають і купують,
 Тут сміються і жартують,
 Там товар свій вихваляють,
 Тут танцюють і співають.

ДИТИНА Ярмарок дзвінкоголосий,
 Всі до себе в гості просять,
 Всі заходьте, не баріться,
 На наш товар подивіться!!!

ДИТИНА І чого тут лиш не має,
 Все чого душа бажає.
 Для великих і старик,
 Для малих і молодих.,
 І для тата, і для мами,
 Аби хтіли купувати!

ДИТИНА Сьогодні ярмарок у нас,
І починати вже нам час,
Отож, ворота відкривайте,
І всіх у гості закликайте!!!

Пісня «Ярмарок»

Діти сідають на стільчики. На залу виходить Явдоха і Солопій.

ЯВДОХА: Піди, Солопій, на ярмарок, купи картоплі, цибулі та добру молоду курку, та щоб яйця несла. (*підходить до продавця з куркою*)

СОЛОПІЙ: Це курка?

ПРОДАВЕЦЬ: Курка, курка!

СОЛОПІЙ: Щось вона на півня схожа, і чому в неї такі довгі ноги?

ПРОДАВЕЦЬ: Та то вона дуже багато бігає.

СОЛОПІЙ: А яйця вона несе? Продавець: Аякже, несе, несе!

СОЛОПІЙ: Тоді беру, скільки коштує? (*повертається до Явдохи*)
Явдохо, я вже купив. *Явдоха береться за голову й*
голосить)

ЯВДОХА: Сто чортів тобі в потилицю! Ти нащо півня купив? Боже ж мій! Ще й який общипаний та старий! Хай тобі грець! Тепер я піду базарювати! Черевики собі купувати! *Проходить біля прилавків, підходить до продавця*

ЯВДОХА: Ой, які гарні! Скільки коштують?

ПРОДАВЕЦЬ: Як підйдуть, та ще й гарно затанцюєш – і так віддам!

ЯВДОХА: Агов, танцюристи. Затанцюймо!!!

Танець хореографа

(після танцю всі розходяться на свої місця, а на залу виходить жінка продавати чоловіка, а на зустріч кума)

ЖІНКА: Продаю чоловіка! Продаю чоловіка!

КУМА: А чого це ти кумасю, чоловіка продаєш?

ЖІНКА: Та такий ледащо, нічого робити не хоче. Ось послухай!

Пісня «Грицю, Грицю, до роботи»

ГРИЦЬ: Ти тільки мене бачиш! Ти про себе заспівай!

Пісня «Чом я не хазяйка»(соло)

ВЕДУЧА 2: Знову музика лунає, хтось на свято поспішає!
Погляньмо, хто ж це!

Пісня «Запорожці козаки»(ансамбль хлопчиків)

ВЕДУЧА 1: На нашому ярмарку не тільки козаки вміють співати , а ще і всі дітки можуть затанцювати чудовий танок !!!

Танець загальний((хореограф)

ДИТИНА Скільки всього гарного на ярмарку продається. А це у вас що?

ПРОДАВЕЦЬ: Віночок. Вам пасуватиме.

ВЕДУЧА: - А я знаю , кому він дуже потрібен – нашим україночкам. Я беру! Скільки коштує?

ПРОДАВЕЦЬ: А як гарно заспівають – подарую!

Пісня « Україночка»(ансамбль дівчаток)

ДИТИНА А які музики в нас,
барабан, баян і бас,
скрипки бубни і флюяри
і кларнети і гітари
І гармонія як грає
і сопілочка співає.
Ліра бубон і сурма –
тут зібрались не дарма.

ВЕДУЧА 2: Це маленькі музиканти,
І приїхали до вас
Щоб заграти й заспівати
Тож починайте , в добрий час!

Гра на інструментах.

ДИТИНА. Всі ми діти українські, українці славний рід.
Дбаєм щоб про нас маленьких добра слава йшла у світ.
А ви хлопці козаченьки чи веселі чи слабенькі
чи веселі чи умілі покажіть себе на ділі.

ДИТИНА Ой дівчино чорноброва, любиш жартувати.
Гей зови своїх подружок, будемо співати!

Пісня «по дорозі жук»

ДИТИНА Танцювали, жартували, і дівчаток розважали
Ой чи так чи не так затанцюємо гопак.

(Танок хореографа)

КУМА 1 Сусідонько, зачекайте. Куди ви так поспішаєте?

КУМА 2 Та куди куди й ви, кумасю. От, причепилася.

КУМА 1 Таж кудиж?. Та невже на ярмарок?

Кума 2 Авжеш на ярмарок! А ви що подумали?

Кума 1. Ну, та я так і подумала, шо на ярмарок., а шо ви будете купувати, сусідонько

КУМА 2 Ото вже причепилася. Та куплю собі обнову, Черевики, сукню нову, Вишиваночку новеньку, Ще й намисто червоненьке, шо як золото іскриться, Буду гарна молодиця. А ви, шо собі купуватимете. Га?

КУМА 1 Куплю глечиків новеньких, І великих, і маленьких. Ложок, МиСОК мальованих, Кружок, чашок гранованих. Ще й каструлю з пароваркою (наголошує) Буду вправною господаркою. (в'єре під руку сусідку)

КУМА 2. Ходи швидше вибирати, та товари на прилавках .

КУМА 1. А куди спочатку підемо?

КУМА 2. Туди де продавець привітніший. Ходімо.

Ведуча 1

В нас всі привітні продавці. Ось погляньте

Дитина — продавець :

Підходьте сюди дорогі господині

Тай виберіть посуд всій вашій родині

Тут ложки миски і всілякі горнята

Мішалки тертки і качалка пузата

ДИТИНА. Молодці беріть хустинки,

На них гарні пелюстки

На них квіти волошкові

На них роси світанкові

На них щастя для дівчини

На них радість для родини.

Танець з хустинками.

ДИТИНА Врожай цього року в країні багатий
 є що купити і є що продати
 Щоб хліб в нас був і овочів чимало
 щоб люди всі старанно працювали.

ДИТИНА. Всі вставали рано на зорі
 бо українці справжні трударі
 І осінь щедра та багата

принесла урожай у кожную хату.

Ведуча 1. Осінь не тільки принесла нам багатий урожай, а ще й розфарбували все довкола. І діти знають про це пісеньку.

Пісня ходить з пензликом осінь

Ведуча 2 . В цей святковий день ми б хотіли нагородити сім'ї , які відкликнулися і виготовили неймовірної краси осінні поробки з природного матеріалу. Прошу оплесками привітати

Ведуча 1 На завершення нашого свята дітки подарують таночок, прошу підтримати їх оплесками.

Семінар-практикум для батьків

«Виховання на засадах національної культури і духовності»

Завдання:

1. Підвищити рівень теоретичної підготовки батьків щодо питань патріотичного виховання дошкільників в умовах сьогодення;
2. Розкрити необхідність посилення патріотичного виховання;
3. Сприяти оволодінню батьками основними засобами цілеспрямованого впливу на формування особистості дошкільників;

4. Створювати атмосферу взаємодовіри та прийняття, сприяти згуртованості батьківського колективу.

План проведення:

1. Вправа «Голуб настрою».
2. Інформація на тему «Актуальність патріотичного виховання дошкільників».
3. Інтерактивне спілкування «Основні складові, можливості й особливості патріотичного виховання». Роль батька, матері у вихованні дитини.
4. Практикум «Українська мова та казка в житті дитини й родини».
5. Вправа «Куля мрій»

Хід заходу

Ми маємо справу з найскладнішим неоціненим, найдорожчим, що є в житті, - з людиною. Від нас, від нашого вміння, майстерності, мистецтва, мудрості залежить її життя, здоров'я, розум, характер, воля, громадянське й інтелектуальне обличчя, її місце і роль у житті, її щастя.

В.О.Сухомлинський

Вихователь Доброго дня, шановні батьки. Гарного настрою вам і здійснення очікувань і сподівань від сьогоднішньої зустрічі, семінару-практикуму «Виховання і всебічний розвиток на засадах національної культури і духовності». Наша сьогоднішня зустріч присвячена важливому й актуальному питанню - патріотичному вихованню наших малят.

На початку нашої зустрічі пропоную вам всім разом створити «Голуб настрою» (мета: сприяти осмисленню поставлених завдань, формувати настановлення на співпрацю.). Перед вами макет голуба, виберіть пір'ячко, яке відповідає вашому емоційному стану зараз, очікуванням, і прикріпіть до голуба. (Жовтий колір — себе відчуваєте комфортно, очікуєте отримати корисну інформацію та з користю

провести час; голубий — щось середнє між комфортом та дискомфортом, вважаєте, що зустріч не буде продуктивною.)

Вихователь Визначте, будь ласка, як Ви розумієте поняття «патріотичне виховання»?

(Відповіді батьків)

На думку академіка Семена Гончаренка, «педагогічна драма виховання стрімко переростає в загальнолюдську трагедію». За даними державного інституту розвитку сім'ї та молоді майже 30% українських студентів планують назавжди залишити Україну після навчання, а ще 25% хотіли б поїхати на заробітки за кордон. У цих умовах постає необхідність розв'язання на державному рівні найгостріших проблем, пов'язаних із вихованням патріотизму та формуванням національної свідомості населення України як основи консолідації суспільства, зміцнення держави.

Метою національно-патріотичного виховання є формування в молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття любові до України, пошани до видатних вітчизняних історичних діячів, готовності до виконання громадянських і конституційних обов'язків.

Щоб досягти цієї мети, виховувати патріотів слід вже з дошкільного віку. Які ж завдання, на вашу думку, стоять нами, дорослими? (Відповіді учасників)

Так, патріотичне виховання дошкільників має вирішувати широке коло завдань. Це не лише виховання любові до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, з якої зароджується любов до рідного країни, а й виховання шанобливого ставлення до людини- трударя та результатів її праці, рідної землі, захисників Вітчизни, державної символіки, традицій держави, загальнонародних свят.

Тож сьогодні ми з'ясуємо зміст патріотичного виховання дошкільників та засоби, якими потрібно його здійснювати.

Як ви гадаєте, які особистісні якості та риси притаманні свідомому громадянину й патріоту? (Відповіді учасників)

Так, серед основних ми виділили:

- повагу до батьків, свого народу,
- традицій та історії рідного народу;
- працьовитість;
- високу художньо-естетичну культуру;
- патріотичну самосвідомість і громадянську відповідальність;

- готовність працювати для розквіту Батьківщини, захищати її;
- повагу до Конституції, законів, досконале знання української мови.

Звичайно, у повному обсязі ці якості ще не можуть бути сформовані в дитини дошкільного віку. Проте створити умови, фундамент, на основі якого можна сформувати майбутнього патріота, не лише можливо, а й потрібно.

Дитина усвідомлює суспільні цінності, починає керуватись у своїй діяльності, поведінці моральними нормами. Цей час є найсприятливішим для формування в неї першооснов національної свідомості, а саме:

- розуміння своєї приналежності до нації;
- любові та поваги до національної культури, мови, традицій тощо;
- основ фундаментальних рис національного характеру.

Виховання любові до Батьківщини, до своєї Вітчизни - завдання надзвичайно складне, особливо, коли йдеться про дітей дошкільного віку. Дошкільний вік як період становлення особистості має свої потенційні можливості для формування вищих моральних почуттів, у тому числі почуття патріотизму. Для того щоб визначити специфіку процесу формування в дітей любові до Батьківщини, необхідно визначитися в природі самого почуття патріотизму, зокрема, на основі яких почуттів воно формується, або, точніше, без якої емоційно-пізнавальної основи воно не може з'явитися. Справді, якщо патріотизм - це почуття приязні, любові до своєї країни, відповідальності за неї, то дитину ще в дошкільному віці необхідно навчити бути приязною до когось чи до чого-небудь, любити рідних, красу довкілля, бути відповідальною.

Людське життя складається з періодів, кожний з яких призначений для дії чинників психологічного, соціального та емоційного впливу. Отже, головне - не запізнитись, не пропустити то момент, коли виховні зусилля будуть найефективнішими, коли робота, проведена батьками, педагогом, матиме високий результат.

Давайте разом окреслимо роль батька й матері у вихованні дитини.

Роль батька у вихованні дитини

Батько, неньо, тато, татусь, таточко - а ще скільки ніжних слів,

якими звертаються маленькі діти до голови родини. Але ж і батько має бути завжди взірцем для своїх дітей. У народі говорили: яке дерево, такий тин, який батько, такий син.

Чи завжди поведінка батька відповідає тим морально-етичним нормам і є зразком для наслідування? На жаль, ні. Це проявляється у ставленні до матері ваших дітей, використанні лайливої, вульгарної лексики, уживанні цигарок і алкоголю в присутності дітей.

Чи завжди батьки ставлять собі запитання: що я, як батько, даю своїм дітям? Годую, напуваю, одягаю, тобто задовольняю найнеобхідніші фізіологічні потреби дитини? Розвиваю інтелект? Дбаю про духовний і моральний розвиток? Турбуюся, щоб донька чи син стали добрими, розумними людьми? Привчаю до праці? Довірко, авторитарно, по-товариськи спілкуються?

Варто задуматися над такими питаннями, і тоді старість буде доглянута. Адже в народі правильно кажуть: «Добрі діти батькам вінець, а злі діти - кінець».

Роль матері у вихованні дитини

Мати й батько - головні зодчі людства, які з перших років готують дітей до життя, адаптуючи їх до умов суспільного середовища.

Біля дитини повинна бути свідомо, розвинена особистість, яка знає, як керувати вихованням і добре розуміє психологію дитини. Найкращим таким керманічем мусить бути мати дитини - природна вихователька своїх дітей. Усі видатні педагоги визнавали родинне нормальне виховання за найкраще, бо в основі його лежала ласка матері. Коло сімейного життя, до якого дитина звикла з колиски, Песталоцці вважав центром, у якому сходяться різні напрями людського пізнання. Тому родинне виховання має носити гармонійний характер, розвивати всі сили, закладені в дитині від народження. У цьому найважливіша роль відводиться матері, бо саме під її керівництвом маля, як зазначав видатний педагог, «природовідповідно піднімається від чуттєвої віри та фізичної любові до любові людської, до людського довір'я».

(Батьки читають заздалегідь приготовані вірші, прислів'я, вислови народної мудрості про батьків).

Практикум «Українська мова та казка в житті дитини й родини»

Вихователь. Зважаючи на те, що в період дошкільного дитинства закладаються основи свідомості й самосвідомості, а також ті риси

характеру, які й визначатимуть особистість, цей вік має виключне значення для патріотичного виховання. На думку вчених, уже наприкінці дошкільного віку дитина здатна усвідомлювати і себе саму, і те місце, яке вона на цей час займатиме в житті. Уже з перших днів життя особистість дитини формується під впливом материнської мови, колискової пісні, бабусиної казки. Підростаючи, дитина бере участь у народних святах і обрядах, засвоює народні пісні, залучається до процесу народної творчості, переймаючи досвід попередніх поколінь рідного народу. Мова - невичерпне джерело духовного й патріотичного виховання маленької людини

Давайте спробуємо взяти на себе ролі «суспільних юристів» і визначити мовні обов'язки громадян.

Вправа «Мовні обов'язки громадян»

(Батьки об'єднуються в групи, в кожній групі складають мовні обов'язки громадян. Після закінчення роботи представники від груп зачитують їх уголос).

Мова - запорука існування народу. Захищаючи рідну мову, ви захищаєте свій народ, його гідність, його право на існування, право на майбутнє. Тож не ухиляйтеся від цієї боротьби! Захист рідної мови - найприродніший, найпростіший, найлегший і водночас найнеобхідніший спосіб національного самоствердження та діяльності в ім'я народу.

Володіння державною мовою - не заслуга, а обов'язок патріотів.

Поради «Виховуємо повагу до рідної мови»

- Розмовляйте рідною мовою - мовою своєї держави скрізь, де її розуміють, з усіма, хто її розуміє. Не поступайтеся своїми мовними правами задля вигоди, привілеїв, лукавої похвали.
- Ставлення до рідної мови має бути таким, як до рідної матері: її люблять не за якісь принади чи вигоди, а за те, що вона - мати.
- Сім'я - первинна клітина нації. Щоб вона не змертвіла й не відпала від національного організму, її має жити мова народу. Тому розмовляйте в сім'ї мовою своєї нації. Не вмісте - учіться.
- Прищеплюйте дітям ставлення до мови як до святині, до найдорожчого скарбу.
- Допомагайте кожному, хто бажає вивчати українську мову.

- Не будьте байдужими до найменших проявів обмежень або зневажання української мови.
- Ставтеся до інших мов так, як би ви хотіли, щоб інші ставилися до вашої рідної мови.

Практикум для батьків «Щоб від казки була користь»

Гра «Чарівний мішечок». Батьки діляться на дві групи. Представники від групи витягають кульку, в якій міститься завдання.

1. Прочитайте запропонований фрагмент з казки. Прокоментуйте те, про що Ви розповідаєте. (відношення до герою, вчинку. Коментар може бути дуже простим. Вигукніть: «Ой-ой-ой» і дитині стане зрозумілим Ваше ставлення до вчинку героя казки.)

2. Поставте дитині запитання по змісту запропонованої казки.

Кожна казка має свою мораль, з якої можна зробити важливі висновки. Саме за допомогою казок дитина іде в доросле життя. Правила безпечної поведінки діти мають засвоювати поступово і поетапно, від казки до казки, що допоможе їм в наступному житті.

Вправа «Куля мрій»

Ми всі любимо мріяти, незважаючи ні на що, і всі ми хочемо, щоб наші мрії здійснювалися (вихователь розкидає різнокольорові кульки). Піймайте кожен свою кульку мрії та намалуйте або напишіть свою мрію на ній, користуючись маркерами. Давайте об'єднаємо всі кульки мрій в один великий оберемок, нехай всі бажання здійсняться. Дякую всім за участь.

«Виховуємо маленьких патріотів»

1. Як Ви розумієте термін «Патріотичне виховання дитини»?

2. Чи можливе патріотичне виховання в дошкільному закладі?

3. Як, на Вашу думку, слід сформулювати мету патріотичного виховання дітей дошкільного віку?

4. Як Ви вважаєте, хто несе основну відповідальність за патріотичне виховання дітей – педагоги чи батьки?

5. Як Ви вважаєте, чи варто знайомити дітей дошкільного віку з національною державною символікою, символікою рідного міста, традиціями, пам'ятними подіями та датами?

6. Як Ви вважаєте, чи актуальною є в сучасному суспільстві ознайомлення з родоводом? Чи є у вашій родині сімейні традиції?

ВИСНОВКИ

Реалізуючи на практиці описані в досвіді заходи, колектив ДНЗ №52 впевнився, що важлива роль у патріотичному вихованні відводиться двом інститутам: сім'ї та дошкільної установи. В результаті цілеспрямованої послідовної взаємодії закладу дошкільної освіти з родинами вихованців ми досягли високих результатів у формуванні любові до рідного краю, духовно-моральних взаємин, поваги до своїх національних особливостей не тільки у вихованців, але і у дорослих.